

Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 • ΤΕΥΧΟΣ 74

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τό «πλινθίο»	σελ. 1
Νεοπατερική, μεταπατερική καὶ συναφειακή «θεολογία»	σελ. 2
Σκέψεις περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κίνησιν ..	σελ. 6
Τὰ νέα «ἀφεντικά» τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἡρωοτόκου ταύτης πατρίδος	σελ. 9
Μεταμοσχεύσεις. Οἱ θέσεις συγχρόνων Ἁγίων Γερόντων	σελ. 12
Ἡ προαιρετικὴ ἀναγραφὴ τοῦ Θρησκευματος	σελ. 15
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 16

ΤΟ «ΠΛΙΝΘΙΟ»

Υπάρχει μιά ἱστορία γιὰ κάποιον ἄνεργο φιλόλογο πού ἔκαμνε τόν τσομπάνη γιὰ νά ζήσει. Ὅταν κάποια μέρα βρέθηκε στό δικαστήριο, στήν ἐρώτηση τοῦ Προέδρου τί ἐπαγγέλλεται ἀπάντησε «αἰπόλος». Κανείς ἀπό τούς δικαστές καὶ τούς δικηγόρους δέν ἐγνώριζε τί σημαίνει ἡ λέξη αἰπόλος. Μὲ τὰ πολλά, τούς εἶπε ὁ τσομπάνης-φιλόλογος ὅτι ἡ λέξη εἶναι ὁμηρικὴ καὶ σημαίνει τόν αἰγοδοσκό (τσομπάνη).

Αὐτὴ ἡ ἱστορία μᾶς ἦλθε στό μυαλό, καθὼς διαβάσαμε τὸ Δελτίο τύπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν μὲ ἡμερομηνία 22 Νο-

εμβρίου μὲ τὸ ὄποιο ξεκινᾷ ἡ «διαβούλευση», πού θά συνεχισθεῖ μέχρι τὶς 12 Δεκεμβρίου 2010 γιὰ τὴν «κάρτα τοῦ πολίτη». Στὸ Δελτίο τύπου στό κεφάλαιο «Τεχνικά χαρακτηριστικά τῆς Κάρτας Πολίτη» ἀναφέρεται ὅτι ἡ κάρτα «...θὰ φέρει **πλινθίο**, μέσω τοῦ ὁποίου θὰ προσφέρεται, γιὰ ὅποιον πολίτη τὸ ἐπιθυμεῖ, ἡ δυνατότητα ψηφιακῆς αὐθεντικοποίησης κατὰ τὴ χρήση ἠλεκτρονικῶν ὑπηρεσιῶν στό δημόσιο καὶ τόν ἰδιωτικὸ τομέα, καθὼς καὶ ἡ δυνατότητα παραγωγῆς ψηφιακῆς ὑπογραφῆς ἐγγράφων...».

Ἄν βγεῖ κανεὶς στό δρόμο νά ρωτήσῃ

τί είναι πλινθίο, αποκλείεται νά βρεθεῖ ἄνθρωπος νά ἀπαντήσῃ ὅτι μία ἀπό τίς σημασίες τῆς λέξεως εἶναι καί τό ἠλεκτρονικό μικροσίπ!

Ἀντιθέτως, ὅσοι κάτι γνωρίζουν ἀπό τήν λογία μας γλῶσσα, θά ποῦν ὅτι πλίνθος σημαίνει τοῦβλο. Καί πράγματι, ὡς φαίνεται, ἡ κυβέρνηση θεωρεῖ τούς πολίτες γιά τοῦβλα. Ἀλλιῶς δέν ἐξηγεῖται πῶς ἀντί γιά τήν ἀπλῆ καί ἀπό ὄλους κατανοητή λέξη μικροσίπ χρησιμοποιεῖ τή λέξη πλινθίο! Αὐτό βέβαια δείχνει δόλο ἀλλά καί κουτοπονηριά καί πανικό, διότι μόλις τό βράδυ τῆς 15ης Νοεμβρίου οἱ τρεῖς κυβερνητικοί ἀξιωματοῦχοι, πού πῆγαν νά ἐνημερώσουν τίς δύο συνοδικές ἐπιτροπές, πού συνεδρίαζαν γιά τό θέμα τῆς διαδόητης κάρτας τοῦ πολίτη, διαβεβαίωσαν ὅτι ἡ κάρτα δέν θά εἶναι ἠλεκτρονική, δέν θά περιέχει οὔτε μικροσίπ οὔτε μαγνητική λωρίδα ἐγγραφῆς οὔτε γραμμωτό κώδικα (bar code). Ποιός νά τούς πιστέψῃ πλέον, ὅταν πρῖν περάσῃ μιά ἐβδομάδα συλλαμβάνονται ψευδόμενοι;

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν αὐτοῦ, φρονοῦμε ὅτι πρέπει νά διαμαρτυρηθεῖ ἐντό-

νως, διότι σκοπίμως ἡ κυβέρνηση τήν παρεπλάνησε, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκδώσῃ τήν καθουσαστική ἀνακοίνωσή της μέ ἡμερομηνία 17 Νοεμβρίου 2010 (βλ. *Παρακαταθήκη* σ. 16) καί στό μέλλον νά εἶναι ἄκρως ἐπιφυλακτική καί δύσπιστη στίς κυβερνητικές διαβεβαιώσεις.

Πάντως στήν «διαβούλευση» –ἡ ὁποία φοβούμεθα ὅτι θά εἶναι μόνον γιά νά δώσει ἐπίφαση δημοκρατικότητος στίς ἤδη εἰλημμένες ἀποφάσεις τῆς κυβέρνησης– θά πρέπει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νά ζητήσῃ νά εἶναι συνομιλητής σέ θεσμικό ἐπίπεδο –μέσῳ καταλλήλων συμβούλων της ἐμπειρογνομῶν τεχνικῶν καί νομικῶν– καί ὄχι νά πει ἀπλῶς μέσῳ διαδικτύου μία γνώμη, ὅπως μπορεῖ νά κάνει καί κάθε ἀπλός πολίτης.

Οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι καί δέν πρέπει νά φανοῦμε κατώτεροι τῶν περιστάσεων. Στήν Ἀγγλία οἱ ὑπέρμαχοι τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων κατάφεραν νά κάνουν τήν κυβέρνησή τους νά πάρῃ πίσω τόν νόμο γιά τήν ἐκεῖ «κάρτα τοῦ πολίτη». Ἐμεῖς ἐδῶ τί θά κάνουμε;

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΝΕΟΠΑΤΕΡΙΚΗ, ΜΕΤΑΠΑΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΑΚΗ «ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου

Β΄

3. Οἱ ὄροι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί οἱ ζωντανοί ὄργανισμοί

Ὅλοι μας πρέπει νά ἀποδεχθοῦμε τήν βασική θέση ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μιά ζωντανή πραγματικότητα, εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ κοινωνία θεώσεως, καί, ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία γεννᾷ Πατέρες καί ὄχι οἱ Πατέρες τήν Ἐκκλησία. Αὐτό σημαίνει ὅτι κάθε ἐποχή εἶναι πατερική ἐποχή καί

σέ κάθε περίοδο ἐμφανίζονται Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι εἶναι «ζωντανοί ὄργανισμοί».

Ὅμως, «οἱ ζωντανοί αὐτοί ὄργανισμοί» δέν διαφοροποιοῦνται καθόλου ἀπό τούς προγενεστέρους Πατέρες. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, πού ἔζησε τόν 8ο αἰῶνα, μιλώντας γιά τήν Θεοτόκο καί ἐπαναλαμβάνοντας τόν

λόγο του ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, «εἴ τις οὐ Θεοτόκον ὁμολογεῖ τὴν ἁγίαν Παρθένον, χωρὶς ἐστὶ τῆς θεότητος», γράφει: «Οὐκ ἐμός ὁ λόγος, καὶ ἐμός ὁ λόγος· κληρον γὰρ τοῦτον ἐκ θεολόγου πατρός Γρηγορίου θεολογικώτατον δέδεγμα». Δηλαδή, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός δὲν θεωρεῖ δικό του τὸν λόγο, ἀφοῦ τὸν παρέλαβε ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, πού ἔζησε τέσσερις αἰῶνες πρὶν ἀπὸ αὐτόν, ἀλλά, συγχρόνως, θεωρεῖ ὅτι εἶναι καὶ δικός του λόγος, ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ κληρονομιά —«κληρον θεολογικώτατον»— τὴν ὁποία παρέλαβε «ἐκ θεολόγου πατρός» καὶ τὴν ἐπαλήθευσε. Ὅσοι θέλουν νὰ εἶναι θεολόγοι, ἀναγνωρίζουν τοὺς πραγματικούς θεολόγους, ἀποδέχονται τὴν διδασκαλία τους, τοὺς καθιστοῦν πατέρες τους καὶ κληρονομοῦν διὰ τῆς πνευματικῆς γεννήσεως καὶ τὸν λόγο καὶ τὸν τρόπο τῆς ἐνθέου ζωῆς τους.

Μέ αὐτόν τὸν τρόπο μεταδίδεται ἡ πνευματικὴ ζωὴ ἀπὸ τὸ παρελθόν σὲ κάθε ἐποχή. Ὅπως ἡ βιολογικὴ ζωὴ μεταδίδεται ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ ἀπὸ ζωντανούς καὶ ὄχι νεκρούς γονεῖς, ἔτσι καὶ ἡ ἐν Χάριτι πνευματικὴ ζωὴ, ἡ ἀληθινὴ θεολογία, μεταδίδεται ἀπὸ ζωντανούς καὶ ὄχι νεκρούς πνευματικούς ὁργανισμούς.

Ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος ἀναφερόμενος στὴν ἔλλαμψη τῶν ἄνω ἀγγελικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὸν Θεὸ «κατὰ τάξιν», δηλαδή ἀπὸ «τῆς πρώτης ταξιαρχίας ἐπὶ τὴν δευτέραν καὶ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐτέραν καὶ καθεξῆς», λέγει ὅτι τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μέ τοὺς Ἁγίους. «Ἀπὸ γὰρ τῶν προλαβόντων ἁγίων οἱ κατὰ γενεάν καὶ γενεάν διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἐργασίας ἐρχόμενοι ἅγιοι, τούτοις κολλώμενοι, ὁμοίως ἐκείνοις ἐλλάμπονται». Κολλᾶ κανεὶς στοὺς προηγηθέντες Ἁγίους μέ τὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλλάμπεται ὅπως ἐκεῖνοι. Ἔτσι δημιουργεῖται μιά δια-

χρονικὴ ἀλυσίδα καὶ κάθε κόμβος συνδέεται μέ τοὺς ἄλλους μέ τὴν πίστη, τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπη.

Μέ αὐτὴν τὴν πατερικὴ διδασκαλία ἐρμηνεύεται ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στοὺς Κορινθίους: «Ἐάν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα» (Α΄ Κορ. ε', 15). Ὑφίσταται διαφορὰ μεταξύ παιδαγωγῶν ἐν Χριστῷ καὶ Πατέρων ἐν Χριστῷ. Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες γεννοῦν πνευματικὰ τέκνα διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, δηλαδή διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ οἱ παιδαγωγοὶ ἀπλῶς διδάσκουν.

Ὅποιος ζῆ τὴν ἴδια παράδοση, ἐφαρμόζει τίς εὐαγγελικὲς ἐντολές στὴν ζωὴ του, ἀγωνίζεται ἐναντίον τῶν παθῶν του γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ μέθεξη τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἀποκτᾶ κοινωνία καὶ μέ τοὺς ἄλλους Ἁγίους πού ἔζησαν πρὶν ἀπὸ αὐτόν καὶ ἀνήκει στὴν ἴδια παράδοση. Εἶναι χαρακτηριστικὸς ὁ λόγος τῶν Πατέρων πού ὑπέγραψαν τὸν Ἁγιορειτικὸ Τόμο: «Ταῦτα ὑπὸ τῶν Γραφῶν **ἐδιδάχθημεν**· ταῦτα παρὰ τῶν ἡμετέρων Πατέρων **παρελάβομεν**· ταῦτα **διὰ τῆς μικρᾶς ἔγνωμεν πείρας**».

Στὴν βιβλικοπατερικὴ παράδοση ὑπάρχει διαφορὰ μεταξύ Προφητῶν-θεοπτῶν-θεολόγων καὶ στοχαστῶν, ἀνάλογα μέ τὴν διαφορὰ πού ὑπάρχει μεταξύ προφητείας καὶ στοχασμοῦ. Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας διαλαλεῖ: «Ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαώθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν... καὶ **προφήτην καὶ στοχαστήν**» (Ἡσ. γ', 1-2).

Ἐρμηνεύοντας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος αὐτὸ τὸ χωρίο κάνει τὴν διάκριση μεταξύ στοχαστοῦ καὶ προφήτου. «Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ λέγειν στοχαστήν τὸν ἀπὸ συνέσεως πολλῆς τῶν μελλόντων στοχάζεσθαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῶν πραγμάτων τῆς πείρας», ἐνῶ ἡ προφητεία εἶναι ἔμπνευ-

ση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στους Προφήτες. «Ἔτερον μὲν γὰρ στοχασμός, καὶ προφητεία ἄλλο· ὁ μὲν γὰρ Πνεύματι θείῳ φθέγγεται, οὐδὲν οἴκοθεν εἰσφέρων, ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ἀπὸ τῶν ἤδη γεγεννημένων λαμβάνων, καὶ τὴν οἰκείαν σύνεσιν διεγείρων, πολλά τῶν μελλόντων προορᾷ, ὡς εἰκὸς ἄνθρωπον ὄντα συνετόν προῖδεῖν». Καὶ συμπεραίνει: «Ἀλλὰ πολὺ τὸ μέσον τούτου κακείνου, καὶ τοσοῦτον, ὅσον συνέσεως ἀνθρωπίνης καὶ θείας χάριτος τὸ διάφορον». Καὶ γιὰ νὰ τεκμηριώσῃ αὐτὴν τὴν διάκριση χρησιμοποιεῖ τὴν διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βασιλέως Σολομῶντος καὶ τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου.

Ὁ Χριστὸς διακήρυξε στους συγχρόνους Του: «οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων» (Ματθ. κβ', 31-32). Ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἔννοια οὔτε μιὰ ἰδεολογία, ἀλλὰ Αὐτὸς ποὺ ἀναπαύεται σὲ ζῶντας ὀργανισμούς, τοὺς Ἁγίους, κατὰ τὴν λειτουργικὴ προσευχή: «Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος...» καὶ κατὰ τὸν ὕμνο «ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν». Ἐπομένως, ὁ Θεὸς μας δὲν εἶναι Θεὸς τῶν στοχαστῶν καὶ φιλοσόφων, ἀλλὰ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων (ὄχι τῶν μεταπατέρων), ὁ Θεὸς τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν ποὺ ὑπάρχουν σὲ κάθε ἐποχή.

Κατὰ τὸν π. Γεώργιο Φλωρόφσκυ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀποστολική, ἐπειδὴ εἶναι πατερική. Γράφει: «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πραγματι “ἀποστολική”, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης καὶ “πατερική”. Οὐσιαστικῶς εἶναι “ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Πατέρων”. Δέν εἶναι δυνατόν νὰ διαχωρισθοῦν οἱ δύο χαρακτηρισμοί. Ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία εἶναι “πατερική”, εἶναι ἀληθῶς καὶ “ἀποστολική”».

Ὁ ἴδιος ἐπισημαίνει ὅτι στὴν ἐποχὴ μας ὕστερα ἀπὸ τόσες μελέτες «εἴμεθα διατε-

θειμένοι νὰ παραδεχθῶμεν τὸ αἰώνιον κύρος τῶν “Πατέρων”», καθὼς ἐπίσης ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι «μουσεῖον νεκρῶν ἀποθεμάτων οὔτε ὁμῶς ἐταιρεία ἐρευνῶν». Τὰ ἀποθέματα εἶναι ζωντανά –depositum juvenescens, κατὰ τὸν ἅγιον Εἰρηναῖον. Ἡ πίστις δέν εἶναι κειμήλιον τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ μᾶλλον «ἡ μάχαιρα τοῦ Πνεύματος». Ὁμολογεῖ δὲ ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς γίνεται ἀπὸ τὴν θεολογία τὴν ὁποία ἐκφράζουν οἱ Ἁγιοὶ κάθε ἐποχῆς. «Ἡ Γραφή ἔχει ἀνάγκη ἐρμηνείας. Ἀποκαλύπτεται εἰς τὴν θεολογίαν. Αὐτὸ εἶναι δυνατόν μόνον διὰ τοῦ φορέως τῆς ζώσης ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας».

Ἔτσι, γιὰ νὰ εἴμαστε ὀρθόδοξοι καὶ νὰ ἔχουμε τὴν βεβαιότητα τῆς σωτηρίας μας δέν μᾶς χρειάζεται καμμιά νεοπατερική, μεταπατερική καὶ συναφειακή θεολογία. Μᾶς χρειάζονται δύο πράγματα: Τὸ πρῶτο, νὰ μείνουμε σταθεροί, ὅπως ἔχουμε καθῆκον, στὴν ὀρολογία τῶν Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, γιατί αὐτὴ ἡ ὀρολογία ἀποτελεῖ σημαντικό μέρος τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, τὸ ἀληθινὸ καὶ ἀθθεντικὸ consensus patrum, ἀλλὰ νὰ μείνουμε ἐδραῖοι καὶ στὴν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια ποὺ δόθηκε τοὺς Πατέρες. Καὶ τὸ δεύτερο, νὰ ἀναζητήσουμε «ζωντανούς ὀργανισμούς», οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέσα στοῦ «πνεῦμα» τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δηλαδή βιώνουν τίς ὀρθόδοξες προϋποθέσεις τῶν δογμάτων, γιὰ νὰ μᾶς καθοδηγήσουν σωστά στὴν δίωξη τοῦ δόγματος.

Δυστυχῶς, μερικοὶ ποὺ ὀμιλοῦν γιὰ νεοπατερική, μεταπατερική καὶ συναφειακή θεολογία ἔχουν πρόβλημα καὶ μέ τίς δύο αὐτές προϋποθέσεις, δηλαδή καὶ μέ τοὺς ὀρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ μέ τοὺς «ζωντανούς ὀργανισμούς» τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν θεολογία τὴν ὁποία ἐξέ-

φρασε ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, γιατί ὁ μεγάλος αὐτός διδάσκαλος συνέδεσε τήν γνήσια ὀρθόδοξη θεολογία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μέ τήν σύγχρονη ἡσυχαστική παράδοση, δηλαδή συνέδεσε τήν θεολογία μέ τήν ἐμπειρία, τήν καθηγητική ἔδρα μέ τό ἡσυχαστήριο. Ἐάν ἡ θεολογία δέν ἐκφρασθῆ ἐμπειρικῶς, γίνεται στοχασμός καί κουράζει τούς ἀνθρώπους, καί ἂν ἡ ἐμπειρία δέν στηριχθῆ στήν θεολογία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων εἶναι μιά ἀτομική εὐσέβεια, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἔχη «συναφειακά» στοιχεῖα μέ ὅλες τίς ἄλλες ἀνατολικές παραδόσεις. Ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης φαίνεται ἐνοχλητικός γιά τούς στοχαστικούς, φιλοσοφοῦντες θεολόγους πού διακατέχονται ἀπό τήν «στοχαστική ἀναλογία», κατά τήν ἐκφραση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Ἀκόμη, αὐτός εἶναι ὁ λόγος, κατά τήν γνώμη μου, πού ἀμφισβητοῦνται ἀπό μερικούς σύγχρονες, σημαντικές ἀγιορειτικές μορφές, ὅπως ὁ π. Πορφύριος, ὁ π. Παῖσιος, ὁ Γέροντας Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ κλπ. Ἐνοχλεῖ τήν σύγχρονη συγκρητιστική θεολογία ὁ βίος καί ἡ διδασκαλία τῶν συγχρόνων «ζωντανῶν ὀργανισμῶν» τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Σέ μιά εἰσήγησή μου πού ἔγινε στό παρελθόν προκειμένου νά τεκμηριώσω τήν θεωρητική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας χρησιμοποίησα κείμενα τοῦ π. Πορφυρίου, ἑνός ἐξαγιασμένου Ἱερομονάχου τῆς ἐποχῆς μας. Αἰσθάνθηκα βαθύτατη ἐκπληξη ὅταν ὀρθόδοξοι θεολόγοι καί κληρικοί, πού ἦταν παρόντες, διαφώνησαν μέ τήν ἀναφορά μου σέ λόγους τοῦ π. Πορφυρίου, διότι σύμφωνα μέ τήν ἄποψή τους, μέ τόν τρόπο αὐτό «ἰδεολογοποιεῖται» ἡ ὀρθόδοξη πίστη.

Ἡ ἐκπληξή μου ἦταν βαθύτατη, διότι ἀκόμη καί στήν ἐπιστήμη ἡ ἀναφορά σέ ἀνθρώπους, πού παράγουν ἕνα καλλιτεχνικό ἢ φιλοσοφικό ἔργο, εἶναι τεκμήριο

γνησιότητος, ἐνώ γιά μερικούς συγχρόνους θεολόγους ἡ ἀναφορά σέ ἀνθρώπους πού ζοῦν τήν πραγματική ὀρθόδοξη θεολογία θεωρεῖται ἰδεολογοποίηση. Ἐχω ἀπομαγνητοφωνήσει ὅλη αὐτήν τήν συζήτηση καί, ἐάν κάποτε δημοσιευθῆ, τότε θά ἀποκαλυφθοῦν «ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί».

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος, κατά τήν γνώμη μου, γιά τόν ὁποῖο ἐπιδιώκεται ἡ μετάφραση τῆς θείας Λειτουργίας καί ἄλλων λειτουργικῶν κειμένων καί στήν πραγματικότητα ἐπιχειρεῖται «ἡ ἀπομυθοποίηση» τῆς λειτουργικῆς καί διδλικοπατερικῆς γλώσσας. Δέν ἐξηγεῖται διαφορετικά ἡ προσωπική ἐπίθεση μερικῶν ἐναντίον ἐκείνων πού μέ θεολογικό λόγο ἐκφράζουν τόν σεβασμό τους στό γλωσσικό ἰδίωμα τῆς θείας Λειτουργίας. Ἐάν ἡ λειτουργική γλώσσα ἀπολέσῃ τόν πατερικό καί θεολογικό λόγο, τότε γίνεται μιά «συναφειακή», «μεταπατερική» λειτουργική γλώσσα, πού μπορεῖ νά χωρέσῃ σέ ὅλους τούς σύγχρονους συγκρητισμούς. Ἄλλωστε οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς, πού ὑπεραμύνονται τῆς μεταφράσεως τῶν λειτουργικῶν κειμένων καί ἐπιτίθενται μέ ἐμπάθεια καί ἀπρέπεια ἐναντίον ἐκείνων πού ἐκφράζουν μιά ἄλλη σκέψη, ἀνήκουν σέ αὐτό τό κλίμα τῆς «μεταπατερικῆς» καί «συναφειακῆς» θεολογίας. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ αὐτούς πού ἀρνοῦνται τήν ἰσχὺ τῶν πατερικῶν λόγων γιά τήν ἐποχή μας. Θέλουν νά ἀφήσουν ἐλεύθερο τόν χῶρο σέ κάθε στοχασμό καί συγκρητισμό.

Συμπερασματικά, θεωρῶ ὅτι ἡ μοντέρνα θεολογία πού ἀποδεσμεύεται ἀπό τούς Πατέρες καί ἐκφράζεται μέ βαρύγδουπους ὄρους, δῆθεν ἀπό ἀγάπη γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, εἶναι ἐπικίνδυνη γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν θεολογία τῆς. Εἶναι πραγματικά ἕνας στοχαστικός τρόπος θεολογίας, ἕνας λαϊκισμός πού ἐξασκεῖται ἀπό «χειροτονητούς θεολόγους», λόγῳ μιᾶς κακῆς ἐρμηνείας τοῦ «βασιλείου ἱερατεύματος».

**ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟ Π.Σ.Ε.**

του Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, Ἀγίου Ὁρους

Β΄

Προβληματική ἢ συμμετοχή τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν

Τὴν συμμετοχὴν τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν καθιστοῦν περισσότερο προβληματικὴν σήμερον τὰ ἐξῆς γεγονότα:

1) Εἰς τὸ Π.Σ.Ε. δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ ὀμιλοῦν οἱ Ὁρθόδοξοι ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καταθέτοντες ἰδιαιτέραν δήλωσιν, ὡς ἐγένετο κατὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Λωζάνης (1927), τοῦ Ἐδιμβούργου (1937), τῆς Λούνδης (1952), τοῦ Evanston (1954) καὶ τοῦ Ν. Δελχί (1961)⁵. Οὕτω δὲν ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δὲν δίδεται ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως. Ἡ φωνὴ τῶν Ὁρθοδόξων χάνεται μέσα εἰς τὴν χοάνην τῶν πολυπληθῶν προτεσταντικῶν παραφυσάδων.

2) Τὸ Π.Σ.Ε. καθίσταται ὁσημέραι ὀλιγώτερον “χριστιανικόν”, ἀκολουθοῦν θεολογικὰς ἀπόψεις ὀρθολογιστικὰς, πανθηρσκειασκὰς καὶ παγανιστικὰς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Π.Σ.Ε. ἐν Καμπέρα Διαμαρτυρομένη θεολόγος ὠμίλησε περὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος κατὰ ἀνιμιστικόν (εἰδωλολατρικόν) τρόπον.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἡθικὴν. Τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Π.Σ.Ε. “The Ecumenical Review” ἀσχολεῖται μετὰ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῶν ὀμοφυλοφίλων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς κείμενον σουηδοῦ θεολόγου, ἐκθέτοντος τὰς

συζητήσεις ποῦ διεξάγονται ἐντὸς τῆς σουηδικῆς “Ἐκκλησίας” περὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, δημοσιεύεται καὶ προσευχή, ἐπὶ τῇ ἐνώσει ὀμοφυλοφίλων, τὴν ὀποῖαν καὶ παραθέτομεν:

«Θεέ, σύ μᾶς δίδεις ζωὴν. Πρὸς σέ ἐρχόμεθα μετὰ τὴν ἀναζήτησίν μας δι’ ὀλοκλήρωσιν καὶ πληρωμα εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ἐρχόμεθα πρὸς σέ μετὰ τὴν χαρὰν μας εἰς τὰ ἀνθρώπινα πρόσωπα, τὰ ὀποῖα δύνανται νὰ ἀγαποῦν ἕκαστον τὸ ἕτερον καὶ νὰ μεταμορφώσων τὸν κόσμον ἐν τῷ φωτί σου.

Προσενχόμεθα διὰ...καὶ διὰ...

Εὐδόκησον ὥστε ἡ κοινὴ ζωὴ των νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν διὰ τὴν μοναδικότητα ἕκαστου. Βοήθησον αὐτούς νὰ ζοῦν μετὰ ἀμοιβαίαν κοινότητα καὶ νὰ εἶναι ἀνοικτοὶ ὀ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, ὥστε νὰ ἐκπληροῦν τὸ θέλημά σου.

Ὅταν ἀντιμετωπίζων δυσκολίας φέρε αὐτούς πλησιέστερα πρὸς σέ καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Βοήθησον αὐτούς νὰ συγχωροῦν ὀ εἰς τὸν ἄλλον καὶ εὐδόκησον ὥστε, ἡμέραν καθ’ ἡμέραν, νὰ λαμβάνουν χαρὰν καὶ δύναμιν παρὰ τῆς χειρὸς σου.

Θεέ, σύ δίδεις ζωὴν καὶ δύναμιν νὰ ἀγαπῶμεν.

Βοήθησον ἡμᾶς νὰ ζῶμεν πλησίον σου, πάντοτε. Ἀμήν»⁶.

Διερωτώμεθα: Ἡ προσευχὴ αὐτὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Θεὸν ἢ πρὸς τὸν διάβολον;

5. Βλ. Ἰω. Καρμίρη “Τὰ Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Μνημεῖα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας”, τόμος Β΄, Graz, 1968², σελ. 962 καὶ ἐξῆς.

6. Ἐκ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Π.Σ.Ε “The Ecumenical Review”, τόμος 50. No. 1, Ἰανουάριος 1998, σελίς 64.

3) Ἡ χειροτονία γυναικῶν ὡς “ἐπισκόπων” καί “ἱερέων” καί ἡ συμμετοχή αὐτῶν εἰς τὰς συμπροσευχὰς καί συζητήσεις μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων.

Διάλογοι μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί Ἀντιχαλκηδονίων

Ἀλλά καί οἱ μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν - Παπικῶν καί Ἀντιχαλκηδονίων διάλογοι φοβούμεθα ὅτι τελικῶς ὠδήγησαν εἰς μείωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ὡς ἀπέδειξαν τὰ σχετικά κείμενα Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἄλλων διαπρεπῶν θεολόγων. Καί τοῦτο διότι διὰ τοῦ κειμένου τοῦ Βalamand οἱ Ὁρθόδοξοι ἀνεγνώρισαν εἰς τόν Παπισμόν ὅτι ἀποτελεῖ πλήρη Ἐκκλησίαν, διὰ δέ τῶν κοινῶν δηλώσεων Ὁρθοδόξων καί Ἀντιχαλκηδονίων ἀνεγνωρίσθη ὑπό τῶν Ὁρθοδόξων ὅτι οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι εἶναι ὀρθόδοξοι καί ὅτι εἶναι δυνατόν νά προχωρήσουν αἱ δύο “οἰκογένειαι τῶν Ὁρθοδόξων” εἰς μυστηριακὴν ἔνωσιν διὰ τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικῆς αὐθεντίας, χωρὶς νά διευκρινίζεται ἐάν ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία εἶναι οἱ Ἀρχιεροὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἢ αἱ γενικαὶ Σύνοδοι ὅλων τῶν Ἐπισκόπων τῶν κατὰ τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, κατόπιν ἐλευθέρου διαλόγου καί ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συνδιασκέψεως καί ἀποφάσεως.

Ὅμως παρά τὰς φιλοφρονήσεις καί ἀγαπολογίας ἡ Οὐνία συνεχίζει τὸ φθοροποιὸν καί ὑπουλον ἔργον τῆς καί ὁ Πάπας μέ ἐπισήμους ἐγκυκλίους ἐνισχύει τὸ “πρωτεῖον ἐξουσίας” καί τὸ “ἀλάθητον”, προβαλλόμενος ὡς παγκόσμιος ποιμὴν καί ὑπερεπίσκοπος.

Ἀλλά καί οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι εἰς στιγμὰς εἰλικρινείας λέγουν τί πράγματι φρονοῦν. Οὕτως εἰς πρόσφατον βιβλίον τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν Σενούντα, μεταφρασθέν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον “Ἡ φύσις τοῦ Χριστοῦ”, φαίνεται ἡ ἔμμομή τῶν Ἀντιχαλκηδονίων εἰς τὴν αἰρετικὴν ὀρολογία τῶν, τὴν ὁποίαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι κατεδίκασαν καί ἀνεθεμάτισαν. Ρητῶς ὁ Σενούντα ὁμιλεῖ περὶ μιᾶς φύσεως, μιᾶς θελήσεως, μιᾶς ἐνεργείας τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἀκόμη δηλώνει ὅτι δέν δέχονται τὴν Δ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, διότι αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐλήφθησαν ὑπὸ νεστοριανῆν ἐπίδρασιν.

Συγκεκριμένως ὁ Πατριάρχης Σενούντα γράφει:

«Παρά τὸ γεγονός ὅτι ἡ σύνοδος τῆς Ἐφέσου ἀναθεμάτισε τὸν Νεστόριο, οἱ νεστοριανικὲς ρίζες ἀπλώθηκαν καί ἐπέδρασαν στὴν σύνοδο τῆς Χαλκηδόνος, ὅπου ἡ τάση νά διαχωρισθοῦν οἱ δύο φύσεις ἄρχισε νά γίνεται τόσο ὁρατὴ, ὥστε εἰπώθηκε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι δύο πρόσωπα. Ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος· ὁ ἕνας ἐπιτελεῖ θαύματα καί ὁ ἄλλος ἐπιδέχεται ὕδρεις καί ταπείνωση.

Ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τάση ὁ Λέων, ἐπίσκοπος Ρώμης, παρέθεσε τὸν περίφημο Τόμο του, πού ἀπορρίφθηκε ἀπὸ τὴν Κοπτικὴ Ἐκκλησία. Ἡ σύνοδος ὁμως τὸν ἀποδέχτηκε καί τὸν ὑπερψήφισε, βεβαιώνοντας ἔτσι ὅτι οἱ δύο φύσεις ὑπάρχουν στὸν Χριστό καί μετὰ τὴν ἔνωσή τους. Μία θεία φύσις πού ἐπιτελεῖ τοὺς σκοπούς τῆς καί μία ἀνθρώπινη πού ἐκπληρώνει τὸν ρόλο τῆς»⁷.

(Συνεχίζεται)

7. Σενούντα Γ΄ Πατριάρχου τῆς Κοπτορθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου. “Ἡ φύσις τοῦ Χριστοῦ”, Ἐκδόσεις “Ἀρμός”, Ἀθήνα, 1996, σελ. 23.

Τα Χαλια της Παιδείας μας

Τό δημόσιο σχολεῖο σέ ρόλο προαγωγού τῶν παιδιῶν στήν πορνεία!

Ζητοῦνται δάσκαλοι καί γονεῖς γιά νά ἀντιδράσουν καί εἰσαγγελέας νά ἐπέμβει

ΟΣΑΚΙΣ*

Ἦταν ὁ καθηγητής τῆς φιλολογίας ἔριχνε κά-
θε μέρα τό μπαλάκι. Ὁλη ἡ τάξη τό ἔπια-
νε σάν ἓνα γαργαλιστικό μήνυμα. Τό πε-
τοῦσε ὁ ἓνας στόν ἄλλον. Χαράς εὐαγγέλια.

«Ὁσάκις...» ἄρχιζε τή φράση του ὁ φι-
λόλογος.

«Ναί. Ναί. Ὁ Σάκης! Ὁ Σάκης!» φώ-
ναζαν ὅλες μαζί οἱ μαθήτριες γελώντας.

Κι ὁ καθηγητής τρελαινόταν.

«Ὁσάκις...» ἐπαναλάμβανε τονίζοντας
τή λέξη σάν νά ἔλεγε «σκάστε».

«Ὁ Σάκης! Ὁ Σάκης!» ἀκουγόταν πά-
λι ἀποκάτω καί τό γέλιο ἔδινε κι ἔπαιρνε.

Ἦταν ὁ καθηγητής δέν μποροῦσε νά ξεχω-
ρίσει ποιές ἀπό τίς μαθήτριες ἦταν οἱ δρά-
στες. Ἦταν ἡ λέξη-μπαλάκι κυλοῦσε ἀκαριαῖα
σέ κλάσμα δευτερολέπτου μέσα ἀπό τά χεί-
λια τους πού ἦταν κρυμμένα στό κάτω μέ-
ρος τοῦ σκυμμένου τους κεφαλιοῦ. Νόμιζε
πώς ἀπλῶς ἐπαναλάμβαναν τή λέξη. Πώς
τίς ἐρέθειζε αὐτή τή λέξη. Δέν ἦταν ὅμως
ἔτσι. Ἦταν πρῶτο γινόμενο τῆς λέξης «Ὁσάκις»
κι ἄλλος ἄνθρωπος «Ὁ Σάκης».

Ἦταν ὁ Σάκης ἦταν ἠλεκτρολόγος μέ μαγα-
ζί. Μεγαλύτερός τους, 20 μέ 25 ἐτῶν. Τά εἶχε
φτιάξει μέ τήν Ἀλέκα. Μία ἀπό τίς μαθή-
τριες τῆς τάξης. Ψηλή κι ἀδύνατη, μέ κο-
ντά ξανθά μαλλιά καί μεγάλα καστανά μά-
τια, μακρὸ λαιμό καί μακριά χέρια καί πό-

δια, κάπως ξερακιανή, ἀλλά ζόρικη. Στά
15-16, ὅπως ὅλες τους. Ἦταν ἡ πρώτη πού ἔβγα-
νε ραντεβού μῆνες τώρα. Ὁ Σάκης τήν πε-
ρίμενε τό μεσημέρι στήν ἄλλη γωνία κι οἱ
ἄλλες μαθήτριες ἔτρεχαν ἀπό πίσω της νά
τόν δοῦνε. Τά σχόλια ἔδιναν κι ἔπαιρναν.
Ἦταν ὁ πρῶτος ἔρωτας τῆς τάξης.

Ἦταν ὁ καθηγητής φώναξε τήν πρώτη μα-
θήτρια, τή Μαρία, στό γραφεῖο του καί τή
ρώτησε.

«Τί συμβαίνει μέ τό “Ὁσάκις”; Γιατί
αὐτή ἡ ἀντίδραση;»

«Δέν ξέρω, κύριε. Στό δικό μου θρανίο
δέν ξέρουμε τίποτα. Τό πῆραν ἔτσι φαίνε-
ται καί τό διασκεδάζουν», τοῦ ἀπάντησε.

Ἦταν ἡ πρώτη καί ἄλλες μαθήτριες. Μερικές δέν
κρατήθηκαν καί γελοῦσαν. Ὁ καθηγητής
προσπάθησε νά βγάλει ἀπό τό λεξιλόγιό
του τή λέξη «Ὁσάκις».

Αὐτή ὅμως ἀντιστεκόταν. Τοῦ ἔβγα-
ινε αὐθόρμητα, ἔστω καί μέ κάποια καθυστέρηση.
Τότε, ὅμως, γινόταν πανζουρλισμός. Σάν
νά τήν εἶχε στερηθεῖ ἡ τάξη καί ξεσποῦσε.
«Ὁ Σάκης! Ὁ Σάκης!», φώναζαν ἀκόμα
πιό δυνατά καί γελοῦσαν μέ τήν καρδιά
τους. Γιατί ἦταν ὑπόθεση καρδιάς καί ὄχι
γραμματικῆς.

Ρούλα Κακλαμανάκη, *Γραφές τῆς ἀθωότη-
τας*, ἐκδ. Ἑλληνικά Γράμματα 2000.

* Ἀπό τό βιβλίο *Νεοελληνική Γλώσσα*, Τετράδιο Ἔργασιῶν, Α' Γυμνασίου, Ὁργανισμός
Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων, Ἀθήνα 2010, σελ. 16.

ΤΑ ΝΕΑ «ΑΦΕΝΤΙΚΑ» ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΗΡΩΤΟΚΟΥ ΤΑΥΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ*

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7ῇ Ὀκτωβρίου 2010

Μακαριώτατε Ἁγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι Ἁγιοι Ἀδελφοί,

Ἐπί τοῦ θέματος τῆς τακτικῆς συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «Τά αἷτια τῆς συγχρόνου ποικιλομορφου κρίσης καί ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐλπίδα καί ἐνότητα τῆς κοινωνίας καί ὡς νοσηματοδότηση τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου» ἐπάγομαι τά κάτωθι, παρακαλῶν διά τήν περίληψιν αὐτῶν εἰς τά Πρακτικά:

1. Ἡ Ἁγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία, Σῶμα τοῦ Δομήτορος Αὐτῆς Κυρίου, ἔχει τήν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά ἀρθρώνη πάντοτε καί διῖστορικῶς λόγον προδρομικόν καί νά καταδεικνύη τά οὐσιώδη τῶν ἱστορικῶν περιόδων μέ τήν χαρισματικὴν Αὐτῆς διακρισιν τῶν γεγονότων. Αὐτό οὐδόλως ἀποτελεῖ κομματισμόν ἢ πολιτικολογίαν, πού ἀσφαλῶς ἀποκλείονται διά κάθε ἐκκλησιαστικόν ἄνδρα ἐκ τῆς ὄντολογίας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὡς ὅλον δέν δύναται νά καταταμᾶται εἰς μερίδια. Τό ἱερόν ὁμως χρέος ἀρθρώσεως προδρομικοῦ λόγου τυγχάνει ἐντολή τοῦ Τρισαγίου Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς καί ἐν ταύτῳ διαχρονικός τρόπος ἐκφράσεως τῶν Ἁγίων καί Ἡρώων Της.

2. Ἡ φιλτάτη ἡμῶν πατρίς δέν δύναται νά παρομοιασθῇ μέ οἰανδήτινα ἄλλην χώραν, διότι ἱστορικῶς διῆλθεν ὑπό βάνανσον δουλείαν καί κατοχήν τεσσάρων αἰῶνων καί ἐπεδίωσεν ὡς Ἔθνος ἔνεκεν τῆς κι-

βωτοῦ τοῦ Γένους Ἐκκλησίας. Ἡ ρῆσις τοῦ μεγάλου νομομαθοῦς Ν. Σαριπόλου: «Διά τῆς Ἐκκλησίας ἐσώθημεν» θά παραμένῃ ἀνά τούς αἰῶνας ἀναλλοίωτος καί ἀκατάλυτος.

3. Ἀπό τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας κατά τάς τελευταίας δύο δεκαετίαι παρατηρεῖται, ἐνορρηστρωμένη καί ἐντονωτάτη προσπάθεια ἀποδομήσεως τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἰδιοπροσωπείας τοῦ Γένους διά συντονισμένων ἐνεργειῶν τῶν δύο Κομμάτων ἐξουσίας καί τῶν ἐλασσόνων κομμάτων τῆς λεγομένης ἀριστερᾶς πού ταυτίζονται εἰς τήν μεθοδικήν ἀποδόμησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου ἀπό τήν καρδίαν καί τήν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων. Εἰδικώτερον ὑπό τῆς προλαβούσης Κυβερνητικῆς πλειονοψηφίας ἐνομοθετήθησαν ἀθέσμως, ἡ ἔργῳ ἀρνησις τῆς Ἀναστάσεως τῶν σωμάτων διά τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν, ἡ ἀπομείωσις τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τοῦ Γάμου διά τοῦ συμφώνου συμβιώσεως πού μετατρέπει τό τιμωτάτον ἀνθρώπινον πρόσωπον εἰς ἡδονικόν χρηστικόν ἀντικείμενον, ὁ ἐξοβελισμός παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν συνταγματικῆς εὐταξίας τῶν Κληρικῶν ἀπό τήν μαθητικὴν κοινότητα καί ἐπεχειρήθη πεισμόνως ἡ ἐπιβολὴ ψευδῶν καί ἀνακριθειῶν διά τήν ἀλλοίωσιν τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως τῆς μαθητιώσεως νεολαίας. Ὑπό δέ τῆς παρουσίας πολιτικῆς ἡγεσίας διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι θά ἐπιχειρηθῇ ἡ ἀντισυνταγματικὴ περιθωριοποίησις τῆς θρησκευτικῆς παιδείας τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδεύσεως μέ τήν πλήρη ὑπο-

* Τό δημοσιευόμενον ἐδῶ κείμενον ἀποτελεῖ «Δήλωσιν τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφείμ διά τά πρακτικά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 5ης-8ης Ὀκτωβρίου 2010».

βάθμισιν τοῦ ὁμολογιακοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ὡς κατ' ἐπιλογὴν μαθήματος τῆς τελευταίας βαθμίδος, ὡς καὶ ὅτι θὰ ἐπεκταθῆ τὸ σύμφωνον συμβιώσεως καὶ εἰς τὰ λεγόμενα «ὀμόφυλα ζευγάρια» διὰ νὰ θεσμοθετηθῆ οὕτω ἢ ἀήθης ἀνατροπὴ τῆς ἀνθρωπίνης ὄντολογίας, ὡς καὶ ὅτι θὰ ὑλοποιηθῆ ἢ, διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ὡς προαιρετικοῦ ἰσχύοντος εἰς τὴν ποινικὴν καὶ πολιτικὴν δικονομίαν θρησκευτικοῦ ὄρκου, ἐκμηδένισις τῆς θρησκευτικῆς ὀρκοδοσίας τῶν κρατικῶν λειτουργῶν ὥστε νὰ ἀπομειωθῆ πλήρως ἢ ἱερά σχέσις πίστεως καὶ πατρίδος εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Ἑλλήνων. Ἡ σύμπλευσις, συμπόρευσις καὶ συστράτευσις τῶν δύο κομμάτων ἐξουσίας ἀποδεικνύουν πασιδήλως ὅτι ἀποτελοῦν διατάκτας καὶ ὑπεργολάβους ἔξωθεν σχεδιασμοῦ πού μέ μεθοδικότητα ἐπιβάλλεται διὰ νὰ πληγῆ ἢ Ἑλλάς ὡς καρδιά τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας πού διασώζει ἀκαινοτόμητον καὶ ἀδιαλώδητον τὴν ἀποκεκαλυμμένην παρὰ τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ ἀλήθειαν περὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς αἰρέσεις τοῦ Δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐν ταύτῳ διασφαλίζει τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὴν καταδολίευσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας.

4. Εἰς τὸ μέγιστον ἐρώτημα διατί ἡ χώρα περιῆλθε εἰς τοσοῦτον δεινοτάτην οἰκονομικὴν θέσιν τὴν ἀπάντησιν δίδει εὐχερῶς ἢ πληθώρα τῶν στοιχείων διὰ τῶν ὁποίων ἐνοχοποιοῦνται ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες συμβάσεις ἀναθέσεως δημοσίων ἔργων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 καὶ ἐντεῦθεν διότι δέν ὑφίσταται οὐδεμία σύμβασις ἄνευ τῆς ἀθέσμου προμηθείας, καὶ ἐπιπροσθέτως τὴν ἀπάντησιν δίδει τὸ γεγονός ὅτι ἐνῶ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ὑπεχρεώθη ἡ Γερμανικὴ Πολιτεία ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τεράστιον ποσὸν διὰ τὰς πολεμικὰς ἀποζημιώσεις πού ἐξικνεῖται μέ σημερινὰς τιμὰς εἰς τὸ ὕψος τῶν ἑβδομήκοντα περὶ-

που δισεκατομμυρίων (70.000.000.000) εὐρώ, διαχρονικῶς αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις δέν ἀπῆτησαν τὴν χρηματικὴν αὐτὴν ἱκανοποίησιν διότι ἐφοβοῦντο τὰς ἀποκαλύψεις χρηματισμοῦ ὑπὸ Γερμανικῶν ἐταιρειῶν τῶν ὑπευθύνων τῶν κομμάτων ἐξουσίας τῆς χώρας καὶ ἐκβιαζόμεναι δέν προέδθησαν εἰς οἰανδήτινα κατὰ τῆς Γερμανικῆς Πολιτείας νομικὴν διεκδίκησιν. Ὡσαύτως μέ στοιχεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπεζῆς Ἐπενδύσεων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀδιαφάνεια καὶ ἡ καταδολίευσις δημοσίου χρήματος τυγχάνει πρακτικὴ τῶν ὑπευθύνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐφ' ὅσον ἐν χιλιόμετρον κατασκευασθησομένου δρόμου κοστίζει εἰς τὴν Εὐρώπην τριάκοντα ἑκατομμύρια (30.000.000) εὐρώ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ διπλάσιον.

5. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν διεθνή τύπον ὅτι ἡ Ρωσικὴ Ὁμοσπονδία ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν τὴν ἐπ' ἐνοικίῳ παραχώρησιν ναυτικῆς βάσεως εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ νὰ ναυλοχῆ ὁ Ρωσικὸς στόλος εἰς τὴν Μεσόγειον μέ συνολικόν μίσθιον τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ δισεκατομμυρίων εὐρώ. Ἡ μοναδικὴ διὰ τὴν χώραν αὐτὴ εὐκαιρία ἀνωδύνου ὑπερβάσεως τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπιπροσθέτως θὰ ἀπεδυναμοῦτο τὸ casus belli τῆς γείτονος καὶ εὐχερῶς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀσκήσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἔννομα δικαιώματά μας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν χωρικῶν μας ὑδάτων εἰς τὰ δώδεκα μίλια, τὴν μετατροπὴν τοῦ Ἀρχιπελάγους εἰς «ἑλληνικὴν λίμνην» καὶ τὴν ἐξόρυξιν τοῦ ὑπογείου ὄρυκτοῦ πλούτου πού θὰ καθιστοῦσε τὴν χώραν αὐτάρκη ἐνεργειακῶς καὶ οἰκονομικῶς. Ὡσαύτως ὁ ἔχων τὴν εὐθύνην τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἀπεμείωσεν καὶ τὴν ἑτέραν ἰσχυρὰν δυνατότητα τῆς χώρας νὰ καταστῆ ἐνεργειακὸς κόμβος μέ τὴν ἀμφι-

σθήτησιν τῆς συμφωνίας περὶ τοῦ ἀγωγοῦ Μπουργκάς-Ἀλεξανδρουπόλεως, καὶ ὠδήγησε τὴν χώραν τελικῶς εἰς τὴν θανατηφόρον ἀγκάλην τοῦ ΔΝΤ καὶ τοῦ σχεδιασμοῦ τῆς «Εὐρωδιασώσεως».

6. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Ἰσραήλ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἐπίτευξις τοῦ μακροχρονίου σχεδίου τοῦ σιωνιστοῦ κ. Σόρος διὰ τὴν παραχώρησιν Ἑλληνικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων εἰς τὴν Ἰσραηλικὴν πολεμικὴν μηχανὴν διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις αὐτῆς, ἡ ὑπογραφή πολιτικοστρατιωτικῶν συμφωνιῶν μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐναγκαλισμὸς μας ἀπὸ τὸ διεθνὲς Ἑβραϊκὸ λόμπυ τῶν ΗΠΑ τῶν Ρότσιλντ, Ροκφέλερ, Μπρεζίνσκι καὶ σία καὶ αἱ συγχαρητήρια προσρήσεις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἄμεσος ἀναβάθμισις τῆς χρηματοκοπιτοληπτικῆς ἰκανότητος τῆς χώρας ἀπὸ τὴν Moodys ἀποδεικνύουν ποῖα εἶναι πλέον τὰ νέα «ἀφεντικά» τῆς ἀγιοτόκου καὶ ἡρωτοτόκου ταύτης πατρίδος καὶ ἐρμηνεύουν διατί ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἠρνήθη τὸ νόμιμον αἷτημά μου νὰ διαλύσῃ τὰ ψευδεπίγραφα τεκτονικά δῆθεν ἰδρύματα πού παραδιάζον τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 188 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ ἀποτελοῦν προπύργια τοῦ διεθνοῦς σιωνιστικοῦ καὶ σατανοκινήτου «σα-

χεντρίν», πού ὕψωσεν ὡς ψευδοθεὸν τὸν δυσώνυμον Ἐωσφόρον ἢ Διάβολον κρυπτογραφικὰ ἀναφερόμενον ὡς δῆθεν «Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος» (Μ.Α.Τ.Σ.) ἀρνηθέν τὴν πίστιν εἰς τὸν Τρισάγιον Θεὸν τῆς Διαθήκης μέσω τῆς Ραββινικῆς γραμματείας, τοῦ Ταλμούδ καὶ τῆς Καμπάλα, καὶ πού ἀγωνίζεται παντὶ σθένει διὰ τὴν ἐπίτευξιν παγκοσμίου διακυβερνήσεως καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Ἐωσφορισμοῦ ὡς παγκοσμίου θρησκείας (ΜΡΑ).

7. Ἐπομένως ἔχομεν ἱερὸν χρέος νὰ καταδείξωμεν καὶ νὰ προβάλωμεν εἰς τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν λαὸν πάντα τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν διάλυσιν τῶν ψευδεπιγράφων τεκτονικῶν δῆθεν ἰδρυμάτων ἐγκαθέτων διατακτῶν τοῦ παγκοσμίου Ἐωσφορικοῦ Σιωνισμοῦ καὶ νὰ δηλώσωμεν εὐθαρσῶς *urbi et orbi* ὅτι ἐάν χωρήσῃ εἰς ὑλοποίησιν τῶν διαδιδομένων σχεδιασμῶν Της, θά κηρύξωμεν τὴν Ἐκκλησίαν «ἐν διωγμῶ» καὶ θά ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαὸν πού ἐν ταύτῳ εἶναι καὶ ὁ κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐγγυητὴς καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν διατάξεών του.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ

Πλήθυναν τὰ λόγια καὶ λιγόστεψαν τὰ βιώματα!

Στὴν ἐποχὴ μας, πλήθυναν δυστυχῶς τὰ λόγια καὶ τὰ βιβλία, καὶ λιγόστεψαν τὰ βιώματα, διότι ἐπηρεάστηκαν οἱ ἄνθρωποι πάλι ἀπὸ τὸ κοσμικὸ πνεῦμα, πού ἐπιδιώκει ὅλο τίς εὐκολίες καὶ ἀποφεύγει τὸν σωματικὸ κόπο. Ἀναπαύονται δηλαδή οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς στό πολὺ διάβασμα καὶ στὴν λίγη ἢ καθόλου ἐφαρμογή. Θαυμάζουμε μόνον τοὺς Ἁγίους Ἀθλητὰς τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουμε τὸ πόσο κοπίασαν, διότι δέν κοπιάσαμε, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ καταλάβουμε τὸν κόπο τους, γιὰ νὰ τοὺς ἀγαπήσουμε καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε ἀπὸ φιλότιμο νὰ τοὺς μιμηθοῦμε.

Ἀπὸ τὸ βιβλίον: Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, Ἐπιστολές, ἔκδ. Ἱ. Ἡσυχ. «Εὐαγγ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 1994, σ. 132.

**ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ - «ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ ΝΕΚΡΟΙ» ΔΟΤΕΣ
ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ:
ΠΑΪΣΙΟΥ - ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ - ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ**

του Μοναχού Ἡσαΐα, Ἱερὸν Κελλίον «Παναγούδα», Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Ὄρους Β΄

Β. Ὁ Γέρον Πορφύριος

Διὰ τὴν ἀρνητικὴν τοποθέτησιν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Πορφυρίου, ἔναντι τῆς λήψεως ζωτικῶν ὀργάνων ἀπὸ «ἐ.ν.», εἶχα ἀπὸ ἐτῶν πληροφορηθῆ, ἀλλὰ μόνον γενικῶς καὶ χωρὶς κάποιαν συγκεκριμένην μαρτυρίαν. Ἐπιθυμώντας νὰ ἔχω κάτι τό συγκεκριμένον καὶ ἔγκυρον, ἀπευθύνθηκα σὲ σεβαστὸν ἀγιορείτην ὑποτακτικόν τοῦ Γέροντος. Παρὰ θέτω αὐτολεξεί τὴν αὐθεντικὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν προθύμως μοῦ ἀπέστειλε:

«Τό παιδί ζεύγους, πνευματικῶν τέκνων τοῦ Γέροντος Πορφυρίου, ἐτραυματίσθη λίαν σοβαρῶς καὶ οἱ ἰατροὶ τοὺς εἶπαν ὅτι ὑπέστη «ἐ.θ.» ὡς ἐκ τούτου τοὺς ἐζήτησαν νὰ δωρήσουν τὰ ὄργανά του πρὸς μεταμόσχευσιν. Αὐτοὶ ἐθεώρησαν καλόν νὰ ἐρωτήσουν τὸν Γέροντά τους καὶ νὰ πάρουν εὐλογίαν. Ὁ Γέρον Πορφύριος τοὺς ἀπήντησε:

– Ἐνας θάνατος ὑπάρχει. Νὰ δώσετε μόνον τοὺς κερατοειδεῖς χιτῶνες τῶν ὀφθαλμῶν.

»Δηλαδή, ὁ Γέρον ἀπηγόρευσε νὰ δωρῶν ὄργανα πού θά ἐπέσπευδον τὸν θάνατόν του (τοῦ παιδιοῦ), μὴ παραδεχόμενος τὰ φληναφήματα περὶ ἐγκεφαλικοῦ δῆθεν θανάτου».

Ἐπίσης ἱερομόναχος ἀγιορείτης, πολὺ οἰκεῖος τοῦ Γέροντος Πορφυρίου, ἀπήντησε καὶ αὐτός στήν ἐρώτησίν μου ὡς ἑξῆς:

– Ὁ Γέροντας ἐπέτρεπε μόνον τὴν λήψιν τῶν κερατοειδῶν χιτῶνων τῶν ὀφθαλμῶν,

διότι, ἔλεγε, ἄλλως λογίζεται ὡς φόβος.

Θεωρῶ τὰ ἀνωτέρω λίαν σαφῆ καὶ ἐπαρκῆ.

Γ. Ὁ Γέρον Σωφρόνιος

Γνωστός μου θεολόγος μοῦ εἶχε ἐμπιστευθεῖ ἀπὸ ἐτῶν ὠραιότατην ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχε δώσει ὁ μακαριστός Γέρον Σωφρόνιος εἰς ἐρώτησίν του, ἐάν ἐπιτρέπεται ἢ λήψις ζωτικῶν ὀργάνων ἀπὸ «ἐ.ν.» πρὸς μεταμόσχευσιν. Μὲ εἶχε παρακαλέσει, ὅμως, νὰ μὴν τὴν δημοσιοποιήσω, διότι ἐθεώρει ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διακινδυνευθῆ ἀκόμη καὶ ἡ ὑπόστασις τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Γέροντος, ἀπὸ πιθανὴν ἀντίδρασιν τοῦ Ἀγγλικοῦ κράτους ἔνεκα τοῦ σημαντικοῦ οἰκονομικοῦ συμφέροντός του ἐκ τῶν μεταμοσχεύσεων. Καίτοι ἐθεώρησα τοὺς φόβους τοῦ ὑπερβολικούς – καθόσον ἔκρινα ὡς λογικόν τό νὰ ἐκτιμήσῃ μᾶλλον τό Ἀγγλικό κράτος τό γεγονός ὅτι ἡ ἰδία ἢ Ἱ. Μονὴ ἀποσιωποῦσε τὴν θέσιν τοῦ Γέροντος– ἐσεβάσθηκα τὴν παράκλησίν του. Νομίζω, ὅμως, ὅτι τώρα πλέον ἀποδεσμεύομαι, ὕστερα, δηλαδή, ἀπὸ τὴν πρόσφατη ἔκδοσιν ἐπιστολῆς τοῦ Γέροντος ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς, στήν ὁποίαν ἤδη ἀπὸ τοῦ 1968, **ἀπέτρεπε καὶ μάλιστα μέ ὀξύτατον ὕφος**, ἀσύννηθες διὰ τό ἥπιον τοῦ χαρακτηῖρος του⁸.

Στὴ συνέχεια θά παραθέσω:

1. Ἀποσπάσματα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Γέ-

8. Ἀπαντώντας ἔτσι καὶ στήν ἐνστασίν τοῦ μ. Γ. ὅτι δῆθεν «δέν μιλοῦν ἔτσι ἀφοριστικά οἱ Ἱ. Μονῆς» (σελ. 20).

ροντος Σωφρονίου καί

2. Τήν πρός τόν θεολόγον ἀπάντησίν του.

1. Στήν ἐπιστολή του, πού ἀπευθύνεται πρός τήν ἀδελφήν του Ἀλεξάνδρα, μέ ἡμερομηνία 11.3.1968, ἀναφέρονται καί τά ἐξῆς ἀποκαλυπτικά διά τό θέμα μας:

«Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή θά σοῦ πῶ ὅτι **μέ τόν πιό κατηγορηματικό τρόπο εἶμαι ἐναντίον τῆς μεταμοσχεύσεως τῆς καρδιάς.** Ἐκτός τῶν ἄλλων, ἡ πράξη αὐτή βρῖσκεται σχεδόν πάντοτε **στά ὄρια τοῦ φόνου τοῦ δό- τη.** Ἰδιαίτερα κατά τούς τελευταίους καιρούς τό πιό «ἐπιτυχημένο», ἀπό ἰατρική ἀποψη, πείραμα ἐγίνε στή Νότια Ἀφρική... Ὅταν γίνεται λόγος γιά τόν «ζωολογικό κῆπο», τότε μπορεῖ νά ἐπιτραποῦν τέτοιες ἐγχειρήσεις. Ἴσως σοῦ φανῆ σκληρός αὐτός ὁ λόγος. Ἀλλά ἐγώ πνίγομαι ἀληθινά μέ- χρι φρίκης ἀπό τήν εἰκόνα τῆς ἐπικαιρό- τητάς μας, δηλαδή ἀπό τούς ἀτέλειωτους φοβερούς ἐκδιασμούς, τούς φόνους, πού εἶναι ἀδύνατον νά δεῖς ἀκόμη καί στόν κό- σμο τῶν ἄγριων θηρίων»⁹.

Νομίζω πώς ὀξυτέρα ἀπόρριψις δέν θά μπορούσε νά καταγραφῆ. Ὅσον ἀφορᾷ τήν ἀπορίαν μερικῶν, διατί ὁ Γέρον ἀναφέρε- ται μόνον εἰς τήν μεταμόσχευσιν τῆς καρ- διας, εἰκάζω ὅτι εἶτε διότι τοῦ εἶχε ὑποβληθῆ σχετική εἰδική ἐρώτησις, εἶτε διότι ἀμέσως προηγουμένως στήν ἐπιστολήν του κάνει λόγο γιά τήν καρδιά, ὅπως τήν βλέπει ὁ χει- ρουργός, εἶτε διότι τήν ἐποχὴν ἐκείνην (1968) δέν ἦσαν γνωσταί – τουλάχιστον στόν Γέ- ροντα– μεταμοσχεύσεις ἐτέρων ζωτικῶν ὀργάνων. Ἀλλά πάντως εἶναι ἐξόφθαλμον – δάσει τοῦ χαρακτηρισμοῦ του ὡς «φόνου», ἀλλά καί τῆς καθόλου ἀναφορᾶς του– ὅτι ἐξ ἴσου θά ἀπέρριπτε – ἤδη ἀπό τό 1968–

καί πᾶσαν ἄλλην μεταμόσχευσιν ἐτέρου ζω- τικοῦ ὀργάνου πού θά εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα «τόν φόνον τοῦ δότη».

2. Ἡ ἀπάντησις τοῦ π. Σωφρονίου πρός τήν προαναφερθεῖσαν σχετικήν ἐρώτησιν τοῦ γνωστοῦ μου θεολόγου ἐδόθη κατά τήν διάρκεια συζητήσεώς των, περί τά τελευ- ταῖα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ ὀσίου Γέροντος, στήν Ἱ. Μονήν του στό Ἑσσεξ. Ἐξ αὐτῆς θά δει- χθῆ ὅτι ὁ Πατήρ διετήρει μέχρι τέλους τήν προαναφερθεῖσαν ἀρχικήν θέσιν του ἐπί τοῦ θέματος. Ἡ ἀπάντησις ἔχει ὡς ἐξῆς:

– Οἱ διακριτικοί καταλαβαίνουν ἀπό τώρα ὅτι αὐτό (δηλαδή, ἡ λήψις ζωτικῶν ὀργάνων ἀπό «ἐ.ν» πρός μεταμόσχευσιν) δέν μᾶς ἐπιτρέπεται. Οἱ ὑπόλοιποι θά τό καταλάβουν ἀπό τούς καρπούς (ἐξελίξεις, συνέπειες, ἀποτελέσματα).

Θεωρῶ ὅτι ἡ ἀπάντησις αὐτή εὐρίσκει- ται σέ πλήρη ἀντιστοιχία μέ τά δύο ἐπιχει- ρήματα τοῦ Γέροντος Παϊσίου στήν ἀπά- ντησίν του πρός τόν ἱερομόναχον Γρηγό- ριον (βλ. ἄνωτ.). Καί συγκεκριμένως, τό μέν πρῶτον ἐπιχείρημα ταυτίζεται μέ τά ὑπό- τῶν διακριτικῶν κατανοούμενα, τό δέ δεύ- τερον, μέ τίς γνωστές ἐξελίξεις (καρπούς) [νομότυπες (διολισθήσεις κριτηρίων), νο- μιμοφανεῖς (ἐπισφαλεῖς διαγνώσεις) καί πα- ράνομες (ἐν ψυχρῶ ἐγκληματικόν ἐμπό- ριον)], στίς ὁποῖες ἔχομεν ὀδηγηθῆ καί τίς ὁποῖες διέδλεπον ἀμφότεροι οἱ διορατικοί Γέροντες.

Ὁ ἐν λόγῳ θεολόγος μέ διεβεβαίωσε ὅτι τήν θέσιν τοῦ Γέροντος Σωφρονίου εἶχαν ἀκούσει, κατά τās συζητήσεις τους μαζί του, πολλά πνευματικά παιδιά του. Μεταξύ αὐτῶν μοῦ ἀνέφερε τήν διευθύνουσα Μ.Ε.Θ. ἰα- τρὸν Ε.Κ., ὅπως ἐπίσης καί τόν ὑποτακτι- κόν τοῦ Γέροντος στό Ἑσσεξ – καί νῦν ἐν Ρουμανία ἐφησυχάζοντα– ἱερομόναχον Ρα-

9. Ἀρχιμ. Σωφρονίου, Γράμματα στή Ρωσία, Ἱ. Μονή Τιμίου Προδρόμου, Ἑσσεξ Ἀγγλίας, 2009, σελ. 291-292.

φαήλ. Περί του τελευταίου δέ μου ανέφε-
 ρεν ότι, ήδη από τό Έσσεξ, είχε μαζί μέ τήν
 ταυτότητά του καρτελλάκι μέ τήν φράσιν:
 «Σέ περίπτωσιν διακινδυνεύσεως τῆς ζωῆς
 μου οὔτε δέχομαι, οὔτε δίδω ὄργανα».

Τέλος, ἐπί τῆ εὐκαιρία, ἀναφέρω ὅτι ὁ
 αὐτός θεολόγος εἶχε μεταφέρει τήν ἀκό-
 λουθον ἐρώτησιν τοῦ λογιωτάτου Γέροντος
 Θεοκλήτου Διονυσιάτου (κατ' ἐξουσιοδό-
 τησίν του) πρὸς τοὺς ὑπερμάχους τοῦ «ἐ.θ.»
 σέ σχετικὴν ἡμερίδα:

– Ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει ἐπί τι χρονικόν διά-
 στημα, πού Αὐτὸς ὀρίζει, τήν ταλαιπωρίαν
 τοῦ «ἐ.ν.» πρὸς κάθαρσίν του. Πῶς ἐσεῖς πα-
 ρεμβαίνετε, διακόπτοντες τήν καθαρῆριον
 αὐτὴν πορείαν καὶ ἀναλαμβάνοντες καὶ τήν
 ἀνάλογον εὐθύνην;

Μοῦ ἀνέφερε δέ ὅτι «οὐδεὶς ἠδυνήθη
 ἀντειπεῖν τῇ σοφίᾳ» τοῦ ἐπιχειρήματος, ἀλ-
 λά καὶ ἔνεκα τοῦ κύρους τοῦ σεβαστοῦ – καὶ
 μακαριστοῦ νῦν– Ἁγιορείτου Γέροντος.

Ἐπιλεγόμενα

Στὴν σχετικὴν εἰσήγησίν του πρὸς τήν
 Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ὁ Σεβασ-
 μιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ.κ.
 Ἱερόθεος παρατηρεῖ εὐστοχώτατα: «Ἐπει-
 δὴ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καθορίζεται ἀπὸ
 τὴν δράση καὶ τὴν ἐνέργεια τῶν ἁγίων καὶ
 ἐπειδὴ ἡ **Ἐκκλησία προχωρεῖ στὴν ἱστορία
 μέ τὰ δῆματα τῶν ἁγίων**, γι' αὐτό θά περι-
 μένουμε καὶ τέτοιες ἀντιδράσεις ἁγιασμέ-

νων ἀνθρώπων, γιὰ νά δώσουμε τό στίγμα
 ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῶν με-
 ταμοσχεύσεων¹⁰.

Ὅπως ἐναργέστατα κατεδείχθη, **οἱ σύγ-
 χρονοι Ἁγιοὶ Γέροντες Παῖσιος, Πορφύ-
 ριος καὶ Σωφρόνιος οὔτε «δότες ὀργάνων»
 εἶχαν δηλώσει, ἀλλὰ καὶ σαφῶς ἀπέτρεψαν
 ἀπὸ τὴν προσφορὰν καὶ ἀφαίρεσιν ζωτικῶν
 ὀργάνων πρὸς μεταμόσχευσιν.** Ἐντεῦθεν
 καὶ προκύπτει – κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Σε-
 βασμιωτάτου– καὶ τό χρέος τῶν ἀρμοδίων
 τῆς Ἐκκλησίας μας νά ἀκολουθήσουν πι-
 στῶς τὰ «δῆματα τῶν Ἁγίων μας» καὶ νά
 ἐπανορθώσουν πᾶν ἡμαρτημένον, ἐξ ἀγνοί-
 ας ἢ κατόπιν πιέσεων γενόμενον. Αὐτό,
 ἄλλωστε, ἔχει ἐκζητηθῆ καὶ ἀπὸ Ἱεράρχας.

Κατὰ ταῦτα καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ μ. Γ. ἐν
 προκειμένῳ εἶναι βαρυτάτη. Διότι ὄχι μό-
 νον παραποιεῖ, ἀδικεῖ καὶ συκοφαντεῖ τοὺς
 Ὅσιους Πατέρας, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τῆς
 παραποιήσεώς του, ἐκμεταλλεζόμενος τό
 κύρος τους, συγχύζει τοὺς ἀναγνώστας του
 (τοῦλάχιστον τοὺς ἀπλοϊκοτέρους) καὶ ὠθεῖ
 – τό κατ' αὐτόν– τὴν Ἐκκλησίαν πρὸς πε-
 πλανημένην ὁδόν. Ἐλπίζω – καὶ εὐχομαι–
 ὅπως, συναισθανόμενος τό σφάλμα του, ἀπο-
 σύρη τό συντομώτερον τό βιβλίον ἐκ τῆς κυ-
 κλοφορίας, ἀλλὰ καὶ δημοσιεύση καὶ δήλω-
 σίν του, εἰς τὴν ὁποίαν θά ἀνακαλῆ – τοῦλά-
 χιστον– τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην στό βιβλί-
 ον του ἀμφισβήτησιν τῆς τοποθετήσεως τῶν
 Ὁσίων Γερόντων.

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται
 στὸν Διαδικτυακὸ Τόπο
 ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση
 www.orthodoxnet.gr
 Συνιστοῦμε ἐπίσης τὴν ἐπίσκεψη στίς ἱστοσελίδες:
 www.orthros.org, www.enromiosini.gr καὶ ahdoni.blogspot.com

10. Ἐκκλησία καὶ Μεταμοσχεύσεις, Ἀθήναι 2002, σελ. 358.

Η ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ του Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικού ἐπιστήμονος

“Ολοι θυμόμαστε τήν υπόθεση τῶν ταυτοτήτων καί τά 3 ἑκατομμύρια Ἑλλήνων πού ὑπέγραψαν ζητώντας δημοψήφισμα γιά τό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκειύματος. Τότε (ἔτος 2000) οἱ φονταμενταλιστές τῶν «Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων» καί οἱ δῆθεν Ἀνεξάρτητες Ἀρχές στή χώρα μας ἀπεφάσισαν ὅτι πρέπει νά ἀπαγορευθεῖ ρητῶς καί διά ροπάλου ἡ ὁποιαδήποτε ἀναγραφή τοῦ θρησκειύματος στά δημόσια ἔγγραφα. Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εἶχε προτείνει τή μέση λύση: Προαιρετική ἀναγραφή. Οὔτε ὑποχρεωτική, ὅπως ἴσχυε μέχρι τότε, οὔτε ὅμως καί πλήρης κατάργηση τοῦ θρησκειύματος ἀπό τίς ταυτότητες καί τά ἄλλα δημόσια ἔγγραφα. Σήμερα ἔρχεται ἡ ἐπίσημη ἀλληλογραφία μεταξύ Ἀλβανίας καί Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως νά δικαιώσει τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο.

Συγκεκριμένα ἡ συζήτηση ἄρχισε ἀπό τήν ἐπιθυμία τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν νά διενεργήσουν ἀπογραφή τοῦ πληθυσμοῦ τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2011. Ἡ καταγραφή τῶν μειονοτήτων ἀπασχολεῖ ὅλους καί εἰδικά ἡ καταγραφή τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (γιά νά ξέρει τό ποίμνιό της ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας) καί ἡ ἀκριβής καταγραφή τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑλληνικῆς ἐθνικῆς καταγωγῆς ὑπηκόων τῆς Ἀλβανίας (τῶν γνωστῶν μέ τή γενική ὄνομασία ὡς Βορειοηπειρωτῶν ἄν καί κατοικοῦν καί σέ ἄλλα μέρη τῆς Ἀλβανίας). Ἡ καταγραφή τοῦ θρησκειύματος τῶν πολιτῶν ἐπί δημοσίων ἔγγραφων, ὅπως εἶναι τά ἔντυπα τῆς ἀπογραφῆς, εἶναι ἓνα πολύ καυτό ζήτημα γιά τήν Ἀλβανία, ἡ ὁποία εἶχε ἀνακηρυχθεῖ ἀπό τό 1967 ἕως τό 1990 ὡς τό πρῶτο ἀθεϊστικό κράτος

στόν κόσμο. Τότε οἱ κομμουνιστές δικτάτορες φυλάκισαν τούς ἱερεῖς καί εἶχαν μετατρέψει τίς ἐκκλησίες σέ σταύλους. Σήμερα εὐτυχῶς τά πράγματα ἔχουν ἀλλάξει καί προσφάτως, μετά ἀπό διαβουλεύσεις τῆς Ἀλβανικῆς κυβερνήσεως μέ τήν Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή (Κομισιόν) καί τόν Ο.Η.Ε., ἀποφασίσθηκε ἡ προαιρετική ἀναγραφή τοῦ θρησκειύματος. Ὅποιος πολίτης θέλει κατά τήν ἀλβανική ἀπογραφή θά δηλώνει τό θρήσκειμά του. Ἡ λογική πού ἐπικράτησε ἦταν ὅτι μόνον ἄν καταγράψεις τίς μειονότητες μπορεῖς νά τίς προστατεύσεις, πρᾶγμα πού δέν ἠθελαν νά καταλάβουν οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιομάχοι καί ὑπερπροοδευτικοί.

Σέ ἀπάντησή του, στίς 15.7.2010, πρὸς τόν Ἑλληνα Εὐρωβουλευτή καθηγητή Ἰωάννη Τσουκαλά, ὁ ἀρμόδιος γιά τή διεύθυνση καί τήν Εὐρωπαϊκή Πολιτική Ἐπιτροπὸς τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως κ. Στέφαν Φίλε δηλώνει σαφῶς ὅτι ἡ Εὐρώπη ἐγκρίνει αὐτή τή λύση, δηλαδή τήν προαιρετική ἀναγραφή τοῦ θρησκειύματος καί μάλιστα σκοπεύει νά στηρίξει μέ τό ποσό τῶν 8 ἑκατομμυρίων εὐρώ καί μέ τεχνογνωσία τήν ἀλβανική ἀπογραφή. Ἄρα διαψεύδονται ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ εὐρωπαϊκότεροι τῆς Εὐρώπης πού φώναζαν «νά διαγράψουμε τό θρήσκειμα γιά νά προστατεύσουμε τίς μειονότητες», ἐνῶ δικαιώνεται ἡ πρόταση τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδούλου. Καιρός εἶναι νά πιέσουμε καί ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τίς ἀρχές τῆς χώρας μας νά ἐφαρμόσουν τήν προαιρετική ἀναγραφή τοῦ θρησκειύματος στίς νέες ταυτότητες, ἀφοῦ στό προαναφερθέν ἔγγραφο τοῦ κ. Φίλε ἀναφέρεται ὅτι οἱ ἐρωτήσεις

σχετικά με τό θρήσκευμα καί τήν ἐθνότητα καί τό θρήσκευμα ἐμπίπτουν στή διακριτική εὐχέρεια κάθε χώρας. Ἐάν θέλει, λοιπόν, ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νά ἔχει τέτοια στοιχεῖα

στά δημόσια ἔγγραφα της. Ἐπιτέλους οἱ κυβερνῶντες ἄς ἀκούσουν τή φωνή τοῦ λαοῦ, ἀλλά καί τή φωνή τῆς λογικῆς στό θέμα αὐτό.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Ἀνακοινωθέν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν «κάρτα τοῦ πολίτη»

«Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπι-

τροπῆς Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκόπιο, ὅτι, τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 15 Νοεμβρίου ἐ.ἔ., συμμετεῖχαν σέ κοινή Συνε-

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἔξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 15 εὐρώ) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπό τήν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν Παρακαταθήκη, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικῶν δάζουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς Παρακαταθήκης. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἐντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα.

Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς τῆς Παρακαταθήκης, παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας σχετικά, διότι διαφορετικά δέν λαμβάνουμε γνώση γιά τήν κατάθεσή σας.

δρίαση στο Συνοδικό Μέγαρο ή Συνοδική Ἐπιτροπή Δογματικῶν καί Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, ἢ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί εἰδικοί Ἐπιστήμονες καί Ἐμπειρογνώμονες, τόσο ἀπό τόν χώρο τῆς Νομικῆς, ὅσον καί τῆς Πληροφορικῆς, μέ ἀντικείμενο τήν μελέτη τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κάρτας τοῦ Πολίτη».

Ἀπό τή Σύσκεψη προέκυψαν τά κάτωθι συμπεράσματα:

1. Ἡ Κυβέρνηση προχωρεῖ στήν ἀντι-κατάσταση τῆς Ἀστυνομικῆς Ταυτότητος μέ τήν «Κάρτα τοῦ Πολίτη», ἢ τεχνολογία τῆς ὁποίας θά τήν καθιστᾶ ἀπαραχάρακτη καί θά προστατεύονται τά δικαιώματα τῶν πολιτῶν ἀπό τήν δράση τοῦ κοινοῦ ἐγκλήματος. Σέ αὐτή θά περιέχονται μόνο τά στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ κατόχου.

2. Ἀναμένεται ἀπό τίς ἀρμόδιες Κρατικές Ὑπηρεσίες νά δοθεῖ πρὸς δημόσια διαβούλευση στίς ἀρχές τοῦ νέου ἔτους 2011, καί ἐπομένως καί πρὸς τήν Διαρκῆ Σύνοδο, σχέδιο κειμένου μέ τίς τεχνικές καί νομικές προϋποθέσεις γιά τήν ἐκδοση τῆς «Κάρτας».

3. Ἀπό τήν πλευρά τῶν Μελῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τονίσθηκε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑποχρεωμένη νά διαφυλάττει τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου καί νά ὑπερασπίζεται τήν ἀκεραιότητα τῆς πίστεως. Γι' αὐτό:

α) Ἡ «Κάρτα τοῦ Πολίτη» δέν πρέπει νά περιέχει κατ' οὐδένα τρόπο ἐμφανῆ ἢ ἀφανῆ τόν ἀριθμό «666».

β) Ἐπίσης κατ' οὐδένα τρόπο πρέπει μέ αὐτή νά παραβιάζονται οἱ προσωπικές ἐλευθερίες.

4. Τά στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσαν ὅτι συμφωνοῦν μέ τίς παρατηρήσεις τῶν Μελῶν τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας καί θά τίς λάβουν ὑπ' ὄψιν τους.

Τούτων δοθέντων ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνα-

μένει τό καταρτιζόμενο σχέδιο ἀπό τίς ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες γιά τήν ἐκδοση τῆς «Κάρτας» γιά νά τοποθετηθεῖ ὑπευθύνως.

Γι' αὐτό συνιστᾶ στόν εὐαγῆ Ἱερό Κλῆρο, στούς Μοναχοῦς καί στούς πιστούς νά ἀναμένουν τήν τελική θέση Τῆς».

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου

▼ ▼ ▼

Οἱ Ἄγγλοι εἶπαν ΟΧΙ στήν «Κάρτα τοῦ πολίτη». Ἐμεῖς;

Σύμφωνα μέ δημοσίευμα τῆς ἀγγλικῆς ἐφημ. Guardian (βλ. <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/libertycentral/2010/jun/09/id-cards-damian-green>) ἡ νέα κυβέρνηση τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου (Ἀγγλίας) θά περάσει κατὰ προτεραιότητα ἀπό τήν Βουλή τήν σχετική νομοθεσία γιά τήν κατάργηση τοῦ προγράμματος τῶν νέων ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων καί σκοπεύει νά ἔχει ἐπιτύχει τήν **κατάργησή τους** μέχρι τόν Αὐγούστο 2010. Προγραμματίζουν τήν ἀκύρωση τῆς λειτουργίας τῶν νέων ταυτοτήτων, πού ἤδη κυκλοφοροῦν, τήν 3η Σεπτεμβρίου 2010 καί, σύμφωνα μέ δηλώσεις ὑπουργῶν, θά καταστραφοῦν ὅλα τά ψηφιακά ἀρχεῖα τῶν ταυτοτήτων αὐτῶν.

▼ ▼ ▼

Τό ψηφιακό τσουνάμι τοῦ 2012

Ἀπό τό περιοδικό *Hellenic Nexus* (Φεβρουάριος 2010, σ. 62) ὑπό τόν ἀνωτέρω γενικό τίτλο καί τίτλο κεφαλαίου «Κατασκοπεῖα» καί κοινωνικός ἔλεγχος» διαβάζουμε τά παρακάτω ἐνδιαφέροντα. Ἀποτελοῦν ἀπόσπασμα ἄρθρου τοῦ Nathan Allonby μέ τίτλο «Τό ψηφιακό τσουνάμι τοῦ 2012».

Τό ἄρθρο δείχνει τί μᾶς ἐτοιμάζουν μέ τήν «κάρτα τοῦ πολίτη» μέ τσιπάκι RFID (τσιπάκι - καταδότης). Γράφει τό ἄρθρο:

«Ἡ Κίνα ἔχει καταστῆ τό ἐργαστήριο

πιλοτικών πειραμάτων του καπιταλισμού και της ανάπτυξης νέων τεχνολογιών παρακολούθησης και «έσωτερικής ασφάλειας». Η Naomi Klein έχει γράψει επανειλημμένα για τό θέμα αυτό στο βιβλίο της *The Shock Doctrine* (Picador, 2009 - βλέπε ΗΝ τ. 24, Φεβρουάριος-Μάρτιος 2008) και σε άρθρα, όπως τα *China's All-Seeing Eye* και *The Olympics: Unveiling Police State 2.0* (www.naomiklein.org/articles/2008?page=1).

Φαίνεται πώς κάποιοι ισχυροί αποφάσισαν ότι ο καπιταλισμός λειτουργεί καλύτερα σε συνθήκες ανισότητας και αδικίας. Είναι η γνωστή ιστορία των πλουσίων που γίνονται πιο πλούσιοι καταληστεύοντας τους άπλους ανθρώπους, σε συνεργασία με την κρατική εξουσία. Αυτός είναι και ο λόγος για την αυξημένη συχνότητα εμφάνισης ξεγεράσεων, «ταραχών» και κοινωνικής έντασης στη σύγχρονη Κίνα.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν ένοχλει τη Δύση. Αυτό που προσπάθησε να κάνει η Δύση, ωστόσο, ήταν να έγδυθη τη σταθερότητα της Κίνας, παρέχοντάς της πρόσβαση στις πιο πρόσφατες τεχνολογίες παρακολούθησης και ασφάλειας, ώστε να την καταστήσει μία πιο αποτελεσματική δικτατορία.

Οι νέες τεχνολογίες, που δείχνουν πώς λειτουργούν ικανοποιητικά στην Κίνα, μπορούν να εφαρμοστούν και αλλού.

Ένα παράδειγμα θα μπορούσε να είναι η τεχνολογία αναγνώρισης από τα χαρακτηριστικά του προσώπου, με την οποία προμήθευσαν οι ΗΠΑ την Κίνα, ώστε να διευκολύνουν τις κινεζικές Αρχές να ταυτοποιούν τους ταραχοποιούς μέσα σε ένα πλήθος ή, απλά, να ακολουθούν τις κινήσεις τους. Σημειωτέον ότι τα συστήματα αναγνώρισης μπορούν σήμερα να συντακτίσουν ένα πρόσωπο ανάμεσα σε ένα εκατομμύριο ανθρώπους, κάτι που αρκεί για να εντοπιστεί ένα πρόσωπο μέσα σε μία πόλη!

Τό τσιπάκι RFID [σημ. «Π»: λειτουργεί με ραδιοσυχνότητα και διαβάζεται από απόσταση. Τέτοιο τσιπάκι κατά πάσαν πιθανότητα θα έχει και η «Κάρτα του πολίτη» που δρομολογεί η κυβέρνηση], έχει επίσης, εφαρμογές στον μηχανισμό κρατικής ασφάλειας. Η Κίνα παρέχει στους αστυνομικούς της φορητές συσκευές ανάγνωσης RFID, ώστε να λαμβάνουν την ταυτότητα των ανθρώπων από τις κάρτες ταυτότητάς τους. Υιοθέτησε, λοιπόν, την πρακτική της περιστολής των ταραχών, ακόμα και μετά τη διάλυσή τους: αντί να συλλαμβάνει τους ταραχοποιούς επί τόπου, η αστυνομία τους ταυτοποιεί για να τους συλλάβει έναν-έναν ξεχωριστά, όπως και όποτε προτιμά. Για την ταυτοποίηση αυτή χρησιμοποιούνται τεχνολογίες τηλεοράσεως κλειστού κυκλώματος και παρακολούθησης. Οι ταυτότητες όλων των ατόμων που απαρτίζουν ένα πλήθος μπορούν να συλλεχθούν από κάποιον αστυνομικό με πολιτικά, που θα κυκλοφορήσει με κάλυψη ανάμεσά τους, κρατώντας μία συσκευή ανάγνωσης».

▼ ▼ ▼

ΙΝ.ΚΑ.: Δέν θα δεχθούμε τόν Μεγάλο Άδελφό

Τό Ίνστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝ.ΚΑ.), που αποτελεί την Γενική Όμοσπονδία Καταναλωτών και δραστηριοποιείται από τό 1970 για την προστασία των καταναλωτών, στην παρακάτω ξεκάθαρη ανακοίνωσή του συνιστά στους πολίτες - καταναλωτές να αντισταθούν στο οικοδομούμενο κράτος του Μεγάλου Άδελφού και **νά μίν παραλάβουν την «κάρτα του πολίτη».**

Η Άνακοίνωση αναφέρει:

«Δέν μās έφταναν η κατάργηση και μείωση των μισθών και των συντάξεων, αύξησης φόρων, κατάργηση δικαιωμάτων και αύξησης στα είδη πρώτης ανάγκης.

Σύμφωνα μέ δημοσιεύματα από ἔγκριτες ἔφημερίδες, καί ἀπό τό Διαδίκτυο, ἡ κυβέρνηση προωθεῖ δύο μέτρα, σύν τοῖς ἄλλοις, πολυέξοδα γιά τό κράτος:

1ο. Θέλει νά ἀντικαταστήσει τήν Ταυτότητα μέ τήν «κάρτα πολίτη», πού πολύ σωστά ἔχει χαρακτηριστεῖ **Κάρτα Φακλώματος τοῦ Πολίτη**, ἡ ὁποία μάλιστα δέν ἔγινε δεκτή στήν Ἀγγλία, λόγω μεγάλου καί ἄσκοπου κόστους καί τῶν ἀντιδράσεων γιά τήν προστασία τῶν προσωπικῶν δεδομένων. Αὐτή ἡ κάρτα προγραμματίζουν νά ἐνημερώνεται μέ κάθε ἀλλαγὴ στήν οικονομική κατάσταση (ἀκίνητα, κινητές ἀξίες, λογαριασμοί, ὀφειλές), οἰκογενειακή κατάσταση, κατάσταση ὑγείας (φάρμακα, εἰσαγωγές σέ νοσοκομεῖα, κληρονομικό ἱστορικό), μετακινήσεις, ταξίδια κ.τ.λ. Ὅλα τά προηγούμενα θά ἐμφανίζονται σέ «ἐνιαία ὀθόνη». Ἀναφέρουν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κάτοχος «θά μπορεῖ νά ἔχει πρόσβαση στά στοιχεία του ἀπό τό Διαδίκτυο» – λές καί δέν τά ξέρει. Θά ἔχει ὅμως καί τό κράτος πρόσβαση καί μάλιστα σέ τομεῖς πού μέχρι σήμερα δέν ἐπιτρέπεται. Ἐννοεῖται ὅτι **πρόσβαση θά ἀποκτήσουν» ὅλοι οἱ μεγάλοι προμηθευτές (πολυεθνικές, ἀσφαλιστικές, τράπεζες, διαγνωστικά κέντρα, πολυκλινικές, ἰδιωτικά γραφεῖα «εὔρεσης ἐργασίας», ἐνοικίασης ἐργαζομένων, εἰσπρακτικές...) καί βέβαια οἱ χάκερς.**

Εἶναι γνωστό ὅτι τό διαδίκτυο εἶναι καί θά εἶναι πάντα διάτρητο.

2ο. Θέλει νά ἐπιβάλει ὑποχρεωτικά σέ ὅλες τίς συναλλαγές, τήν «**κάρτα τῶν συναλλαγῶν**», πού καί αὐτή ἔχει χαρακτηριστεῖ **Χαφίές τοῦ Καταναλωτῆ**, καί αὐτή δέν ἔγινε δεκτή οὔτε **κἂν ἀπό τόν ἀρμόδιο ἐπίτροπο τῆς φορολογίας τῆς Ε.Ε.**

Τῆ δεύτερη κάρτα ἐπιδιώκουν νά τήν ἔχει συνέχεια ὁ καταναλωτής (ἀπό ποιά μέχρι ποιά ἡλικία ἄραγε;) γιά νά καταγραφεται ἡ κάθε συναλλαγή: τό προϊόν ἢ ἡ ὑπη-

ρεσία, ὁ χρόνος καί ἡ χρηματική της ἀξία. Εἶναι προφανές ὅτι μέ αὐτό τόν τρόπο, καί ἐπειδή κάθε προϊόν διαθέτει μάρκ-κόντ –μέ μία ἀναγωγή στά προϊόντα πού ἀγοράζει –θά εἶναι γνωστά τά πάντα ἀνεξαιρέτως, γιά τόν πολίτη-καταναλωτή: Οἱ συνθήειές του, τά πιστεύω του, ἡ σεξουαλική του ζωή...ἡ ὑγεία του κ.λπ.

Μέ αὐτές τίς ὑποχρεωτικές κάρτες οὐσιαστικά δρομολογοῦν νά καταργηθεῖ τό Τραπεζικό Ἀπόρρητο, τό Ἰατρικό Ἀπόρρητο, καί γενικά κάθε εἶδους ἀπόρρητο στήν ἰδιωτική ζωή, θά ἐνοποιηθοῦν ὅλοι οἱ ἀριθμοί (ΑΜΚΑ, ΑΦΜ, κ.τ.λ) καί θά μετατραπεῖ ὁ πολίτης σέ ἕναν ἀνθρωποαριθμό.

Τό ΙΝ.ΚΑ. δηλώνει κάθετα ὅτι δέν θά δεχτεῖ τόν Μεγάλο Ἀδελφό, δέν ἔχει νά διαπραγματευτεῖ καί νά διαβουλευτεῖ τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ πολίτη -καταναλωτῆ καί καταδικάζει ἀπερίφραστα τά προτεινόμενα μέτρα.

Καλεῖ ὅλες τίς ὀργανώσεις πολιτῶν, τούς συνδικαλιστικούς καί τούς ἐπιστημονικούς φορεῖς καί ὅλα τά πολιτικά κόμματα γιά νά μήν περάσει τό φακέλωμα.

Τό ΙΝ.ΚΑ. θά χρησιμοποιήσει κάθε νομικό μέσο, ἀλλά καλεῖ ἀπό τώρα τούς πολίτες σέ ἐτοιμότητα ἂν χρειαστεῖ, γιά νά μήν παραλάβουν τέτοιες κάρτες, μέ βάση τό Ἑλληνικό Σύνταγμα καί τίς διακηρύξεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Οἱ Ἕλληνες πολίτες ὑπομένουν ἀκόμα τήν κατευθυνόμενη φτώχεια ἀλλά ὄχι τήν ὑποδάθμισή τους σέ τροφίμους στρατοπέδου.

Υ.Γ: Τό Διαδίκτυο εἶναι χρήσιμο ἀλλοῦ καί ὄχι γιά φακέλωμα.

Τό ΙΝ.ΚΑ. ἔχει ὑποδείξει καί πῶς θά καταπολεμηθεῖ ἡ Γραφειοκρατία καί πῶς θά ἐντοπισθοῦν οἱ φοροφυγάδες, πού ἄλλωστε εἶναι γνωστοί. Τά ἐπιχειρήματα αὐτά εἶναι κουκοῦλες προσχήματα.

**Ίερατικές συνάξεις
και δηλώσεις Μητροπολιτών
για την «κάρτα του πολίτη»**

Τήν καλή τους ποιμαντική άνησυχία για την «κάρτα του πολίτη» έξεδήλωσαν ήδη από τον Σεπτέμβριο –πρό τής Συνόδου δηλαδή τής Ίεραρχίας– άρκετοί Άρχιερεΐς (δέν τούς αναφέρουμε για νά μήν ξεχάσουμε κάποιον) μέ έπιστολές τους προς τον Άρχιεπίσκοπο, μέ ανακοινώσεις και σέ άρκετές περιπτώσεις μέ ίερατικές συνάξεις. Αύτή ή δυναμική πιστεύουμε ότι δοηθεΐ στό νά ληφθεΐ έπί του θέματος μία σωστή άπόφαση μέ δάση τή διδασκαλία τής Όρθοδοξου Έκκλησίας μας για την άξία του άνθρωπίνου προσώπου και τής έλευθερίας του και μέ δάση έπίσης άποφάσεις τής Συνόδου τής Ίεραρχίας για συναφή θέματα πού έλήφθησαν κυρίως τό 1997 και 1998.

▼ ▼ ▼

Οί τωρινές ταυτότητες τών άστυνομικών δέν είναι «κάρτα του πολίτη»

Έξ όσων έρευνήσαμε, ή τωρινή (νέα) ταυτότητα τών άστυνομικών, πού άρχισε νά δίδεται στό προσωπικό τής Έλληνικής Άστυνομίας άπό τίς άρχές του 2010, δέν έχει ούτε μικροσίπ ούτε κάτι άλλο ήλεκτρονικό. Η σημερινή ταυτότητα τών άστυνομικών –μέ ύψηλές προδιαγραφές άσφαλείας, όπως αναφέρεται στή σχετική διαταγή για την έκδοσή της– δέν έχει σχέση μέ την «κάρτα του πολίτη», την όποία έχει εξαγγείλει και προωθεΐ ή κυβέρνηση.

▼ ▼ ▼

«Μία μέρα πολλοί νεαροΐ χρηστες του Ίντερνετ θά αναγκασθοΐν νά αλλάξουν όνομα»

Διαβάζουμε στην έφημ. *Τά Νέα* (19 Αύγ.

2010) κάτω άπό τον τίτλο «Κανείς δέν μπορεΐ νά κρυφτεΐ άπό την Google»:

«Ύπουργικό συμβούλιο συνέρχεται για πρώτη φορά έπειτα άπό τρεις έβδομάδες θερινής ραστώνης. Και συζητᾶ για τό Street View, τό άμφιλεγόμενο σύστημα χαρτογράφησης τής Google. Πρέπει νά ληφθοΐν νέα μέτρα προστασίας τής ιδιωτικότητας τών πολιτών, άποφαίνονται οΐ ύπουργοΐ. Συνέδη χθές στή Γερμανία, την ίδια ώρα πού τό άφεντικό τής Google, ό Έρικ Σμίτ, προειδοποιούσε πώς μία μέρα πολλοΐ νεαροΐ χρηστες του Ίντερνετ θά αναγκασθοΐν νά αλλάξουν όνομα! [...]

Μέ άφορμή την άποκάλυψη πώς, έπί τέσσερα χρόνια, τά αυτοκίνητα του Street View συγκέντρωναν “κατά λάθος” στοιχεΐα για τίς κινήσεις πού έκαναν στό Διαδίκτυο, μέσω ξεκλείδωτων άσύρματων δικτύων, εκατομμύρια άνθρωποι άνά τον κόσμο, έχει χαρακτηριστεί [ή Google] άπό τον άυστραλό ύπουργό Έπικοινωνιών Στήβεν Κόνροΐ «ό μεγαλύτερος παραδάτης του ιδιωτικού άσύλου στην παγκόσμια ιστορία».

Τό νά δηλώνει λοιπόν ό Έρικ Σμίτ πώς “ή κοινωνία δέν καταλαβαΐνει τί συμβαΐνει όταν όλα είναι διαθέσιμα, γνωστά και καταγράψιμα άπό όλους όλη την ώρα”, τό νά προβλέπει πώς μία μέρα κάθε νέος άνθρωπος θά έχει αυτόματα τό δικαΐωμα μέ τό πού ένηλικιώνεται νά αλλάξει τό όνομά του, ώστε νά “διαγράψει” όριστικά τό ψηφιακό παρελθόν του, ακούγεται κάπως προκλητικό.

“Η καταγραφή τών πάντων και ή γνωστοποίησή τους σέ όλους σέ μόνιμη δάση είναι ή δεδηλωμένη άποστολή τής Google, και ή εταιρεία δγάζει ώραιότατο κέρδος άπό τό γεγονός ότι ή κοινωνία δέν κατανοεΐ τίς συνέπειες”, σχολίασε μέ νόημα ό Κρίς Γουΐλιαμς άπό την ιστοσελίδα τεχνολογικών ειδήσεων The Register».

▼ ▼ ▼

**Νέοι πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη
Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο: «Γιατί νά
δίνετε τήν ἐντύπωση πὼς ὑποτάσσε-
στε σέ νεοταξικά κέντρα;»**

Σέ ἀνοιχτή καί ἐνυπόγραφη ἐπιστολή
τους πρὸς τὸν Σεβ. Μητρ. Δημητριάδος κ.
Ἰγνάτιο μέ ἡμερομηνία 19 Ὀκτωβρίου 2010
νέοι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐκφράζουν τήν
πικρία, τὸν προβληματισμό καί τήν ἀγωνία
τους γιά τίς ἀντιπαραδοσιακές θέσεις πού
κατά καιρούς λαμβάνει ὁ Σεβασμιώτατος
Δημητριάδος καί ἡ «Ἀκαδημία Θεολο-
γικῶν Σπουδῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
του. Παραθέτουμε, ἐλλείψει χώρου, μέρος
τοῦ ἐπιλόγου τῆς ἀνοιχτῆς ἐπιστολῆς:

Σεβασμιώτατε,

Μέ τήν παροῦσα ἐπιστολή δέν ἔχουμε
στόχο νά ἔρθουμε σέ ρήξη μαζί σας. Ὅμως
πρέπει νά συνειδητοποιήσετε πὼς δέν πά-
ει ἄλλο αὐτή ἡ κατάσταση στή Μητρόπο-
λή μας. Λέτε συνεχῶς πὼς θέλετε νά κάνε-
τε τούς νέους νά πλησιάσουν στήν Ἐκκλη-
σία. Γιατί δέν τό πράττετε μέ τὸν παραδο-
σιακό τρόπο; Γιατί νά δίνετε τήν ἐντύπωση
πὼς ὑποτάσσετε σέ νεοταξικά κέντρα γιά
νά κερδίζει ἡ Ἐκκλησία «οὔτε τά ψυχία»
ἀπ' αὐτές τίς συνεργασίες; Γιατί νά ὀδη-
γεῖτε τήν Ἐκκλησία σέ δοκιμασίες καί πε-
ριπέτειες; Ξεχνᾶτε τό «πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει» (Α' Κορ., στ' 12);
Θά πρέπει νά γνωρίζετε ὅτι σέ χώρους βα-
ρυσήμαντους γιά τήν Ὁρθοδοξία (π.χ. τό
Ἅγιον Ὄρος) σχολιάζετε μέ ἰδιαίτερα με-
λανά καί καυστικά σχόλια ὡς πρὸς τήν (μέ-
χρι στιγμῆς) δράση σας. Καί εἰλικρινά πολ-
λοὶ ἐξ ἡμῶν πού ἐπισκεπτόμαστε τέτοιους
χώρους, ντρεπόμαστε νά δηλώσουμε σέ ποιά
Μητρόπολη ἀνήκουμε. Ἡ δέ «Ἀκαδημία
Θεολογικῶν Σπουδῶν» ἔχει πανελλαδικῶς
ἀναγνωριστεῖ, ὅπως προαναφέραμε, ὡς **νεο-
ποχίτικο ἄντρο καί ὡς νεοταξικό σχεδια-**

**στήριο, τό ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβι-
κῶς νά «ἐκτελέσει ἐν ψυχρῶ» τήν Ὁρθόδο-
ξη καί Ἀμώμητη Πίστη μας.** Σεῖς βέβαια,
τήν ἀποκαλεῖτε «ἐργαστήρι θεολογίας καί
ὄχι ἐκκλησιαστικό ἄμβωνα» (βλ. [http://www.
amen.gr](http://www.amen.gr)), δικαιολογώντας κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπο τῆ λειτουργία τῆς «Ἀκαδημίας». Ἔτσι
ὅμως, μέ τῆ μέθοδο αὐτή, ἡ ὁποία ὁμοιάζει
μέ ἓνα θρησκευτικό «think tank» (=δεξαμε-
νή σκέψης), εἰσάγετε εἰς τὸν Ὁρθόδοξο χῶ-
ρο ἓνα εἶδος «νεοβαρλααμισμού». Κι αὐτό
διότι ἡ ἀνωτέρω θέση σας, συμπίπτει πλή-
ρως μέ τούς φιλοσοφικούς στοχασμούς καί
τήν ἐρευνητική (διά τοῦ ὀρθολογισμοῦ) μα-
νία τοῦ αἰρετικοῦ, ἐκ τῆς δύσεως, Βαρλα-
άμ τοῦ Καλαβροῦ, ἀφοῦ οὐσιαστικῶς πα-
ραδέχεστε καί ἐσεῖς, πὼς στό συγκεκριμένο
«ἐργαστήρι», τοποθετεῖτε τήν θεολογία
τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τό μικροσκοπίον
τῆς ἔρευνας, ἀμφισβητώντας τὴν ὡς ἀτελῆ
καί ἀνεπαρκῆ νά διακονήσῃ τὸν σύγχρο-
νο ἄνθρωπο. Κατά συνέπεια καί ἐπιπροσ-
θέτως δέ, λησμονεῖτε μέ τὸν πλέον τραγικό
τρόπο τό χωρίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς πού
ἀναφέρει ὅτι, «οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως» (Λουκ. ιζ' 20).
Ἐπομένως ὡς νέοι ἄνθρωποι πού εἴμαστε,
βλέποντας καί συνειδητοποιώντας γύρω
μας πὼς «τό μυστήριον τῆς ἀνομίας ἤδη
ἐνεργεῖται» (Β' Θεσ. β' 7), σᾶς παρακαλοῦμε
υἱκῶς νά εἰσακούσετε τήν κραυγὴ ἀγωνίας
πού σᾶς ἀπευθύνουμε καί νά ἀγωνισθεῖτε
γιά τό καλὸ τῆς Ὁρθοδοξίας μας καί τῶν
παιδιῶν μας. [...]

Μέ τὸν προσήκοντα σεβασμό
Ἁσπαζόμεθα τήν δεξιά σας
(ἀκολουθοῦν ὑπογραφές)

▼ ▼ ▼

**Σύμφωνο συμβίωσης γιά ὁμόφυλα
ζευγάρια προωθεῖ ἡ κυβέρνηση!**

Κάτω ἀπὸ αὐτὸν τὸν τίτλο διαβάζουμε

μέ 17.9.2010 καί τά ἐξῆς:

«Σύμφωνο Συμβίωσης γιά ἄτομα τοῦ ἴδιου φύλου προωθεῖ ἡ κυβέρνηση, σύμφωνα μέ ὅσα δήλωσε στό ΒΗΜΑ 99, 5 ὁ ὑπουργός Δικαιοσύνης Χάρης Καστανίδης. Ὁ κ. Καστανίδης ἀνέφερε ὅτι σέ συνεργασία μέ τή Γενική Γραμματεία Ἰσότητας, τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἔχει δημιουργήσει μιά νομοπαρασκευαστική ἐπιτροπή πού θά καταθέσει προτάσεις γιά τό Σύμφωνο Συμβίωσης ἀτόμων τοῦ ἴδιου φύλου.

Τό Σύμφωνο Συμβίωσης σήμερα ἰσχύει μόνο γιά ἑτερόφυλα ζευγάρια».

▼ ▼ ▼

«Ἡ Ἑλλάδα ἀντί γιά Μητέρα Πατρίδα ἀποδεικνύεται κακή μητριὰ»

Αὐτόν τόν σκληρό ἀλλά –δυστυχῶς– ἀπολύτως ἀληθῆ λόγο διαβάζουμε σέ δελτίο τύπου τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Κονίτισης μέ 13 Ὀκτωβρίου 2010.

Παραθέτουμε τήν πρώτη παράγραφο, πού δείχνει καί τό μέγεθος τοῦ προβλήματος: «Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία ἔδειξε γιά μιά ἀκόμη φορά τήν “ἀγάπη” καί τό “ἐνδιαφέρον” τῆς πρὸς τήν πολύπαθη Βόρειο Ἡπειρο: “Υστερα, δηλαδή, ἀπό τήν σύνταξη τοῦ Ο.Γ.Α., πού γιά νά τήν λάβῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔπρεπε ὑποχρεωτικά νά διαμένῃ στήν Ἑλλάδα, τώρα νέο χτύπημα καταφέρει ἐναντίον τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Συγκεκριμένα, γιά νά πάρουν οἱ Βορειοηπειρωτῶτες ταυτότητα ὁμογενοῦς πρέπει νά παραμένουν στήν Ἑλλάδα!».

▼ ▼ ▼

Στούς οὐρανοὺς πλέον ὁ θρυλικὸς Καντιώτης

Στίς 28 Αὐγούστου 2010 ἔκλεισε τά μάτια του σέ ἡλικία 104 ἐτῶν ὁ μητροπολίτης πρῶην Φλωρίνης Αὐγουστίνος Καντιώτης,

γιά νά τά ἀνοίξει στήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ.

Ἐπῆρξε πρότυπο ἀγωνιστοῦ Ὁρθοδόξου ἱεράρχου μέ παρρησίαν, ὁμολογιακό φρόνημα καί τιμιότητα. Ἐβάδισε στά ἴχνη τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, τόν ὁποῖον εἶχεν ὡς πρότυπο. Μέ τά πύρινα κηρύγματα του ξυπνοῦσε ὑπνώττους συνειδήσεις.

Νά ἔχουμε τήν εὐχή του καί νά μιμηθοῦν τίς ἀρετές καί τά χαρίσματά του καί οἱ σημερινοί μας κληρικοί ὄλων τῶν βαθμίδων.

▼ ▼ ▼

Χονδρή νεοεποχίτικη προπαγάνδα μέσα ἀπό ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν!

Στήν ἀξιόλογη ἰστοσελίδα alopsis.gr διαβάζουμε μέ 30 Ὀκτωβρίου 2010 καί τίτλο «Ἐποπτες κινήσεις στά ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» πράγματα ἄκρως ἀνησυχητικά. Ὁ ἀνατολίτικος διαλογισμός, οἱ λεγόμενες ἐναλλακτικές θεραπείες καί ἀμφιλεγόμενες ἢ ἀκόμη καί ἀπαράδεκτες ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου ψυχολογικές θεωρίες καί πρακτικές προβάλλονται ἀπό τήν ἐπίσημη ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέσα ἀπό κείμενα πού ἔχει ἀναρτήσει τό Ἰδρυμα «Διακονία» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς! Παραθέτουμε χαρακτηριστικό παράδειγμα: «Ἀγαπῶ τόν ἑαυτό μου... Ἀνακαλύπτω τίς δυνάμεις πού κρύβω μέσα μου, ἐκτιμῶ τά ἐπιτεύγματά μου, νιώθω ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό μου. Ἀγαπῶ τόν ἑαυτό μου, εἶναι μοναδικός!».

Ἐπίσης ὁ ἀνατολίτικος διαλογισμός καί ἡ γιόγκα προβάλλονται ὡς μέθοδοι γιά νά διώξει κανεὶς τό ἄγχος καί τήν κατάθλιψη καί «γιά νά δημιουργήσουν» [οἱ ἔγκυες γυναῖκες] «ἕνα διανοητικό περιβάλλον, στό ὁποῖο νά μποροῦν νά προσελκυσθοῦν ἀνώτερες ψυχές» (!) «Ὅλες οἱ σχετικές πληρο-

φορίες (ἀπίστευτες καί ὁμως ἀληθινές!) ὑπάρχουν στή διεύθυνση alopsis.gr/modules.php?name=News&file=print&sid=1638.

Ἐομακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος ἐτόνιζε ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχή» δέν θέλει νά ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησίες, ἀλλά νά γεμί-
σουν μέ ἀνθρώπους πού θά ἔχουν ἀλλοιωμέ-
νο φρόνημα! Τά κάστρα, ὡς γνωστόν πέφτουν
πολύ πιό εὐκόλα ἀπό μέσα παρά ἀπό ἔξω.

Ζητοῦνται φύλακες μέ ἐγρήγορηση.

▼ ▼ ▼

ἘΥποδοχή ἐξωγήινων ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ ΟΗΕ!

Διαβάζουμε μέ ἡμερομηνία 28.9.2010,
τά ἐξῆς ἀπογοητευτικά γιά τό ἐπίπεδο τοῦ
Ο.Η.Ε.:

«Μέ στόχο ἄν καί ἐφ' ὅσον μᾶς ἐπισκε-
φθοῦν οἱ ἐξωγήινοι νά τύχουν μιᾶς καλῆς
φιλοξενίας, τά Ἐνωμένα Ἔθνη ὄρισαν τήν
Μαζλάν Ὀτμάν ἐπί τῆς ὑποδοχῆς τῶν ἐξω-
γήινων. Ἡ Μαλαισιανή ἀστροφυσικός δι-
ευθύνει ἤδη τό Γραφεῖο τῶν Ἐνωμένων
Ἐθνῶν γιά τίς Ἐξωγήινες Ἐποθέσεις. Οἱ
ἀρμοδιότητες τῆς 58χρονης ἀναμένεται νά
παρουσιαστοῦν τήν ἐρχόμενη ἐβδομάδα,
στή διάρκεια ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου στό
Μπάκιγχαμ, στή Βρετανία»!

▼ ▼ ▼

Νά ἀποσυρθεῖ τό «Σχέδιο Προγράμματος γιά τό Νέο Λύκειο»

Τό περιοδικό ἘΑρδην ξεκίνησε προ-
σπάθεια συλλογῆς ὑπογραφῶν γιά νά ἀπο-
συρθεῖ τό ἀπαράδεκτο «Σχέδιο Προγράμ-
ματος γιά τό Νέο Λύκειο». Παραθέτουμε τό
κείμενο:

Ἐμεῖς πού ὑπογράφουμε τό κείμενο αὐτό
ἀπαιτοῦμε τήν ἄμεση ἀπόσυρση τοῦ σχεδίου
προγράμματος γιά τό «Νέο Λύκειο» γιατί:

α) Εἶναι ἀντισυνταγματικό. Μέ βάση

τή δεύτερη παράγραφο τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ
Συντάγματος στούς σκοπούς τῆς Παιδείας
περιλαμβάνονται καί ἡ καλλιέργεια ἐθνικῆς
καί θρησκευτικῆς συνείδησης. Στό Σχέδιο
Προγράμματος ὁμως καταργοῦνται ἡ βυζαν-
τινή, ἡ νεότερη καί ἡ σύγχρονη Ἱστορία
ἐνῶ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ὑποβαθμι-
ζεται σέ μία ἐπιλογή ἀνάμεσα σέ δεκάδες
ἄλλες. Ἐτσι οἱ νέοι στεροῦνται τήν δυνατότητα
νά ἀποκτήσουν ἱστορική συνείδηση σέ μιᾶ
ἡλικία πού ἐπιτέλους μποροῦν νά δοῦν κρι-
τικά τά ἱστορικά γεγονότα πού ἔχουν διδα-
χθεῖ περιληπτικά στό Δημοτικό καί τό Γυ-
μνάσιο. Στεροῦνται ἐπίσης τήν εὐκαιρία νά
μάθουν καί νά προβληματιστοῦν πάνω σέ
ζητήματα πού ἀφοροῦν τήν ὀρθόδοξη παρά-
δοση καί τά ἠθικά διλήμματα τοῦ συγχρό-
νου ἀνθρώπου.

β) Εἶναι ἀντιπαιδαγωγικό, ἀφοῦ μετα-
τρέπει τό σχολεῖο σ' ἓνα σοῦπερ μάρκετ ὅπου
οἱ μαθητές «ψωνίζουν» τυχαῖα μαθήματα
ἀπό «καλάθια» διαφορετικῶν μαθημάτων
μέ ἀποτέλεσμα νά μή λαμβάνουν τίς γνώ-
σεις πού ἀπαιτοῦνται, νά μήν ἀποκτοῦν συ-
νολική εἰκόνα τοῦ κόσμου καί ἐν τέλει νά
μή συγκροτοῦν μιᾶ ὀλοκληρωμένη προσω-
πικότητα. Ἡ δέ ἀντικατάσταση τῶν ἐξετά-
σεων ἀποκλειστικά ἀπό ἐργασίες δέν δια-
σφαλίζει τήν ἐμπέδωση τοῦ συνόλου τῆς δι-
δακτέας ὕλης οὔτε τόν ἐλεγχό της. Τό «Νέο
Λύκειο» ὀδηγεῖ ἐπομένως στήν ἀμάθεια ἐνῶ
ἐθίζει τούς μαθητές στήν ἐπιλογή ὄχι τοῦ
ὠφέλιμου μαθήματος ἀλλά τοῦ πιό ἐλαστι-
κοῦ στή βαθμολογία καθηγητῆ καί τοῦ λι-
γότερο ἀπαιτητικοῦ ἀντικειμένου. Σέ ὅ,τι
ἀφορᾷ τούς καθηγητές, προκειμένου νά
προσελκύσουν «πελατεία» γιά τό ἀντικεί-
μενό τους, θά ἀναγκαστοῦν νά προβοῦν σέ
«προσφορές» (χαριστική βαθμολογία, χάϊ-
δεμα τῶν παιδιῶν). Ἐν οἱ μαθητές δέν τούς
ἐπιλέξουν, τότε κινδυνεύουν νά μείνουν χω-
ρίς ὠράριο καί ἄρα νά χάσουν τήν ὀργανι-
κή τους θέση.

γ) Είναι **ἀντιεπιστημονικό**, καθώς κατὰ πρῶτον διασπᾶ τὴν **ἐνότητα** τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ὅταν οἱ μαθητές καλοῦνται νὰ ἐπιλέξουν ὑποχρεωτικά ἓνα ἀντικείμενο ἀνάμεσα στὴ Φυσική, τὴ Βιολογία, τὴ Χημεία καὶ τίς... Περιβαλλοντικές Ἐπιστῆμες. Καὶ δεύτερον **ὑποδαθμίζει** τίς ἀνθρωπιστικές σπουδές πού κατεξοχὴν προβάλλουν διαχρονικά πρότυπα καὶ ἀξίες καὶ συμβάλλουν στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας τοῦ νέου ἀνθρώπου. Ὅταν ὅμως βαφτίζει τὰ Λατινικά ξένη γλῶσσα καὶ δέν ἐπιτρέπει σ' αὐτόν πού θὰ τὰ ἐπιλέξει, νὰ ἐπιλέξει μαζί καὶ τὰ Ἀρχαῖα ὡς «προτεῦον» μάθημα, τότε ἐκτός ἀπὸ αὐθαίρετο, τό «Πρό-

γραμμα» καταντᾶ καὶ **γελοῖο!**

Τό Σχέδιο Προγράμματος γιὰ τό «Νέο Λύκειο» δέν παίρνει ἀλλαγὴ. Μόνη ἀλλαγὴ του εἶναι ἡ ἄμεση **ἀπόσυρσή** του. Στὴ θέση του προτείνουμε ἓνα πρόγραμμα σπουδῶν πού νὰ ἐξασφαλίζει τὴ μάθηση γενικῶν γνώσεων καὶ ὄχι ἀποσπασματικῶν πληροφοριῶν, πού νὰ προβάλλει ἀνθρωπιστικές ἀξίες καὶ πρότυπα μέσα ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ παράδοση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνῶ παράλληλα φέρνει τὰ παιδιὰ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ καὶ ὄχι ἀποκλειστικά τοῦ «εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλικὴ σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση — Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 εὐρώ

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 εὐρώ

Συνδρομὴ Κύπρου ἐτήσια: 15 εὐρώ

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. – FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.